ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਵੀ. ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ 1890-91)

ਫਰਵਰੀ 13, 2023

[ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ* ਅਤੇ ਪਾਮਿਦੀਘੰਟਮ ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਘਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਟਾਉਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1971 – ਧਾਰਾ 39 – ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ – ਨਿਯਮ 19 – ਨਿਯਮਨ 29(6) – ਚੈਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਝ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਬਲਾਕ ਸਨ – ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ – ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ (ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ.) ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨਿਯਮਨ ਖੇਤਰ (ਓ.ਐਸ.ਆਰ.) ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਕਿਹਾ ਨਿਯਮ ਮੰਡੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰਫਲ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਖੇਤਰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਚੈਨਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਫਟ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ.' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ – ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਆਰਟ. 14 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ – ਆਰਟ. 14 ਅਧੀਨ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਬੋਝ ਅਰਜੀਦਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ – ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਇੱਕ ਜਟਿਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਨਪੁਟਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਿਤ, ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ – ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 10% ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ – ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਸਕੇ ਖੇਤਰ – ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਆਰਟ 14 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ, ਵਰਸ਼ੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵੰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਲਕਾਨਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ

ਵੰਚਿਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਣ – ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਖਰਾਬ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ – DCR ਦੇ ਨਿਯਮ 119 ਜਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਕ ਭੇਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ, ਜੋ ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇਗਾ – ਡਿਵੈਲਪਰ/ਪ੍ਰਮੋਟਰ, ਭੇਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੇਵਲ ਇਕ ਟਰੱਸਟੀ ਰਿਹਾ – 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਮੂਲਿਆ ਹੈ – ਖੇਤਰ ਭੇਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਰ/ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ – OSR, ਇਕ ਅਟੁੱਟ ਜਰੂਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਵਾਧੂ ਜਰੂਰਤ, ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮਝੀ ਅਤੇ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਪਦੰਡ, ਵੰਚਿਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ – ਭੇਟ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਕ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ – ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ – ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਤਵ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੋਵੇਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਤਵਾਧਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ – ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਤੇ, ਵੰਚਿਤਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵੰਚਿਤਾ ਹੈ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਨੂੰ ਆਰਟ.300ਏ ਅਧੀਨ ਵੰਚਿਤਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ – OSR ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ – OSR ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਲੱਗ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ – OSR ਲਈ ਮਤਲਬੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਡੰਪਿੰਗ ਯਾਰਡਾਂ ਜਾਂ OSR ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 – ਆਰਟ. 14, 19(1)(f), 31 & 300ਏ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਿਡਿਊਲ, ਸੂਚੀ III, ਐਂਟਰੀ 42 – ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ – ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ – ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਮੰਗ – ਫੈਸਲਾ: ਝੁੱਗੀ/ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦੇ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਮਹਾਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਇੱਕ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਫਰੇਜ਼ – ਸ਼ਬਦ 'ਕਮਿਊਨਲ' – ਅਰਥ।

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 29(6) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਚੰਗਾ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਖਾਕਾ 10,000 ਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਮੀਟਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹੈ ਬਣਾਉਣ ਲਈ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6)(a) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6)(a), ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ a ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ, ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਅਮਲ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ। ਭਾਵੇਂ, ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਦੀ ਲੋੜ

ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦਾ ਡੋਮੇਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਵੇਗਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ, ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। [ਪਰਾ 122]

2.ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਫੈਲਦੇ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਮਹਾਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਛੋੜਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਉਸ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਛੋੜਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 137 & 148]

3. ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦੇ ਟੀਚੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ/ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਖਾਕਾ ਹੋਰ ਹੈ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 300A। ਡਿਵੈਲਪਰ/ਮਾਲਕ, ਸਿਰਫ ਰਿਹਾ ਬਿਨਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਵੀ ਟਰੱਸਟੀ। 10 ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਅਭੁੱਲ ਹੈ। ਇਲਾਕਾ ਬਿਨਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ/ਮਾਲਕ ਲਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। OSR, ਹੋਣ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਲੋੜ, ਵਾਧੂ ਲੋੜ, ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗੀ ਸਰੀਰ ਵੀ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਮੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਧਾਰਾ 300A ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। [ਪੰ: 154]

4. ਨਿਯਮ 19(b)(iv) ਤੋਂ 19(z)(iv) ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਵਾਸੀ ਸੰਘ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕ ਸੰਘ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਥਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ

ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਵਜੋਂ ਪਬਲਿਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਈਟ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਥੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਹੈ, ਭਾਵ., ਕਿ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਸੜਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਰਿਜ਼ਰਵ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 19(b)(iv)(v) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ 3,000 ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਈਟ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੇਆਉਟ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੁਕੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ 1/10ਵਾਂ ਹੈ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁੱਲ ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਕ ਸ਼ਬਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (ਲਗਭਗ ਦੋ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਏਕੜ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਗੇ। ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਬਲਾਕਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਲੈਟਾਂ ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸੁਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੇਆਉਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

5. 'ਕਮਿਊਨਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲੇਆਉਟ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, 'ਕਮਿਊਨਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਦਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲਕ/ਡਿਵੈਲਪਰ ਕੋਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਖਾਸ ਹੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ / ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ "ਤਥਾਕਥਿਤ ਮਜਬੂਰੀ ਵਾਲੀ ਗਿਫਟ" ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਯਮ 19(ਬੀ) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜੋ ਤਰਕ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਹੈ, ਨਾਮਤਃ, ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 'ਕਮਿਊਨਲ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਯੰਗ ਲਾਇਅਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸਬਰੀਮਾਲਾ ਮੰਦਰ)-IV ਰਾਜੀਵ ਸਿਤਲ ਕੁਟੇਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 : [2018] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 563; ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਕਰਨਾਟਕ (2011) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 : [2011] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 663; ਹਿਜ਼ ਹੋਲੀਨੈੱਸ ਕੇਸਵਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਸ਼੍ਰੀਪਾਦਗਲਵਾਰੂ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1973) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 225 - ਫੈਸਲਾ.

ਗਲੋਬਲ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (2009) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 570 : [2009] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 22; ਟੀ. ਵਿਜਯਲਕਸ਼ਮੀ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਮੈਂਬਰ (2006) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 502 : [2006] 7 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 534; ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਬਨਾਮ ਪਿਊਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੋਕ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (2007) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 705 : [2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 679; ਉਜੈਨੀ ਨਹਿਰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1995 ਸੁਪਲ (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 596 : [1994] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 807; ਪੀਟੀ. ਚੀਫ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਲ੍ਰਸ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ (1995) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 47 : [1995] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 180; ਪੁਣੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2004) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 796 : [2004] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 367; ਸਟੇਟ ਆਫ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 509 : [196] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 341; ਨਾਰਾਇਣ ਧਰਪਾਲ ਤੋਤਾਏ ਵਾਡੇ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2016) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 413; ਉਜੈਨੀ ਨਹਿਰ ਧਰਪਾਲ ਧਰਰਾ (1982) 1 ਅਤੇ 3 ਐਸ.ਸੀ. 454; ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਯਾਲ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ [1982] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1137 ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ [1955] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 603; ਵਿਨਾਇਗਾ ਗੁਰੂ ਸਿੱਧਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 77; ਚੇਗਿਸ ਗੁਡਾਉਪੁਰ ਐਸ.ਸੀ. 78; ਅਹਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਗੁਜਰਾਤ (1974) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 717 : [1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 173 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਯੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1994) 5 SCC 709 : [1994] 1 Suppl. SCR 693; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 517 : [2006] 3 SCR 396; ਰੁਸਤਮ ਕਾਵਾਸਜੀ ਕੂਪਰ (ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 248 : [1970] 3 SCR 530; ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (1973) 1 SCC 500 : [1973] 3 SCR 39; ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2017) 9 SCC 1 : [2017] 9 SCR 797; ਨਰੇਸ਼ਭਾਈ ਭਾਗੂਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 15 SCC 1 : [2019] 10 SCR 88; ਬਹਿਰਾਮ ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਪੇਸਿਕਾਕਾ v. ਬੰਬਈ ਰਾਜ [1955] 1 SCR 613; ਸਾਹੂਮਾਧੋ ਦਾਸ ਅਤੇ

ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਮੁਕੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ [1955] 2 SCR 22; ਰਾਜਿੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼ੁਕਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (2015) 10 SCC 400 : [2015] 11 SCR 723; ਬੀ.ਕੇ. ਰਵੀਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ 2020 SCC ONLINE SC 950; ਲਾਲਾਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈਪੁਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2016) 11 SCC 31 : [2015] 14 SCR 403; ਜੰਮੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਬਨਾਮ ਲਖਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 333 : [2013] 2 SCR 1070; ਪੁਣੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 10 SCC 796 : [2004] 2 Suppl. SCR 207; ਬੰਗਲੌਰ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਸ. ਮੁਡੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 4 SCC 54 : [1991] 3 SCR 102; ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1979) 2 SCC 196 : [1979] 1 SCR 1070; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਸੰਤੀਬਾਈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1986) 2 SCC 516 : [1986] 1 SCR 707; ਆਰ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 2 SCC 232 : [2011] 15 SCR 877; ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਤਨਵੀ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 8 SCC 765 : [2008] 12 SCR 867; ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰ ਬਨਾਮ ਸਿਨਾਮਾਈਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (1987) 2 SCC 720 : [1987] 2 SCR 841; ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (1988) 2 SCC 351 : [1988] 3 SCR 62; ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬੁਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ (2000) 3 SCC 40 : [2000] 1 SCR 1054; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਮੀਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1981) 3 SCC 508 : [1982] 1 SCR 81; ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ v. ਦੁਰਗਾ ਨਾਥ ਸਰਮਾ AIR 1968 SC 394 : [1968] 1 SCR 561; ਤੁਕਾਰਾਮ ਕਾਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ MIDC (2013) 1 SCC 353 : [2012] 13 SCR 29; ਭੀਮਾਨਦਾਸ ਅੰਬਵਾਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਰਾਹੀਂ LRs ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ 2013 14 SCC 195 : [2013] 1 SCR 996; ਕੌਫੀ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਟਕ, ਬੰਗਲੌਰ v. ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ others (1988) 3 SCC 263: [1988] 1 Suppl. SCR 348; ਤੁਕਾਰਾਮ ਕਾਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 1 SCC 353 : [2012] 13 SCR 29; ਭੀਮਾਨਦਾਸਅੰਬਵਾਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ Lrs. v. ਦਿੱਲੀ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (2013) 14 SCC 195 : [2013] 1 SCR 996; ਪੀ. ਵਜਰਾਵੇਲੂ ਮੁਦਲੀਆਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ [1965] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 614; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ [1967] 1 SCR 255; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਮੀਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1986) 1 SCC 581 : [1985] 3 ਸਪਲ. SCR 1025; ਬਾਬੂਲਾਲ ਬਦਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੂਰਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 12 SCC 401 : [2008] 7 SCR 564; ਰਵਿੰਦਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵਾਘਮਾਰੇ ਵਿ. ਇੰਦੌਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2017) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 667 : [2016] 9 SCR 373; ਰਾਜੀਵ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹੋਰਾਂ (2011) 8 SCC 708 : [2011] 9 SCR 1012; ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ v. ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਾਂਗਰਸ (1991) Suppl.1 SCC 600 : [1990] 1 Suppl. SCR 142; ਤਾਹਿਰਾਖਤੂਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ। v. ਸਲਾਮਬਿਨ ਮੁਹੰਮਦ1 (1999) 2 SCC 635:[1999] 1 SCR 901 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ, ਚੈਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਗਾਂਧੀ ਇਰਵਿਨ ਰੋਡ, ਐਗਮੋਰ, ਚੈਨਈ-8 (2013) 1 ਸੀਟੀਸੀ 80 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜੇਮਸ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਨੋਲਨ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਕੋਸਟਲ ਕਮਿਸ਼ਨ 483 ਯੂਐਸ 825, 97 ਐਲ ਐਡ 2ਡੀ 677; ਫਲੋਰੈਂਸ ਡੋਲਨ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਆਫ ਟਿਗਾਰਡ 512 ਯੂਐਸ 374; ਐਗਿਨਸ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਆਫ ਟਿਬੁਰੋਨ 447 ਯੂਐਸ 255; (1980) ਵਿਲੇਜ ਆਫ ਯੂਕਲਿਡ ਬਨਾਮ ਐਂਬਲਰ ਰਿਯਲਟੀ ਕੰਪਨੀ 272 ਯੂਐਸ 365; ਲਿੰਡਾ ਲਿੰਗਲ, ਹਵਾਈ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਆਦਿ; ਚੇਵਰੋਨ ਯੂਐਸਏ,ਆਈਐਨਸੀ. 504 ਯੂਐਸ 548, 167 ਐਲਐਡ.2ਡੀ 876; ਵਿਲੇਜ ਆਫ ਯੂਕਲਿਡ, ਓਹਾਇਓ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਐਂਬਰ ਰਿਯਲਟੀ ਕੰਪਨੀ 272 ਯੂਐਸ 365 (1926); ਸਿਟੀ ਕੌਂਸਿਲ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਸ. ਜੌਨਸ ਰਿਵਰ ਵਾਟਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ 33 ਸਟੀ.2ਡੀ 856 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ/ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890- 2010 ਦਾ 1891 ਦੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 09.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2007 ਦੇ WA Nos.478 ਅਤੇ 1026 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7334 ਦਾ 2013, 7847-7848 ਦਾ 2013 ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਿਲ) ਨੰਬਰ 591 ਦਾ 2015।

ਅਨੀਤਾ ਆਨੰਦ, ਤਾਰਿਕ ਏ., ਏ.ਜੀ., ਮਿਸ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ, ਗੋਪਾਲ ਸੰਕਰਨਾਰਾਯਣਨ, ਜੈਯੰਤ ਮੁਥ ਰਾਜ, ਸੰਜੈ ਆਰ. ਹੇਗੜੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਐਨ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਮਿਸ ਨੇਹਾ ਰਾਠੀ, ਅਸ਼ਵਿਨ ਕੁਮਾਰ ਡੀ.ਐਸ., ਡੀ. ਐਲ. ਚਿਦਾਨੰਦ, ਮਿਸ ਅਦਿਤੀ ਦਾਨੀ, ਮਿਸ ਆਯੁਸ਼ਮਾ ਅਵਸਥੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਪ੍ਰਣਵ ਸਚਦੇਵਾ, ਜਤਿਨ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਐਨ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਕੇ. ਐਸ. ਸੁਰੇਸ਼, ਅਜੈ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਿਸ ਅਦਿਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਆਰ. ਨੇਡੁਮਾਰਨ, ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਮਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਮਿਸ ਮਾਲਵਿਕਾ ਜੈਯੰਤ, ਪੀ. ਵੀ. ਦਿਨੇਸ਼, ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐਸ., ਮਿਸ ਕੇ. ਮੈਰੀ ਮਿੰਜ, ਮਿਸ ਦੇਵਯਾਨੀ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ ਰਿਪਲੂ ਸਵਾਤੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਰਾ, ਡੀ. ਕੁਮਾਰਨ, ਰਾਘਵ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਨੇਯ ਕੰਨਾ ਬੀ., ਟੀ. ਆਰ. ਬੀ. ਸਿਵਾਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸੇਫ, ਜੇ.

1. ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890-91 ਦਾ 2010 ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਆਮ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ।

ਸੂਚੀ*

ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਾਰੇ 3

ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ 3

ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਕੇਸ 8

ਕ੍ਰੇਡਲ; ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਧੀਨ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 591/15 19

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ 22

ਸ੍ਰੀ ਐਨ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਏ. 7334 ਦਾ 2013 [ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਸ ਪੀ. ਲਿਮਿਟਡ.] ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ 25

ਮਿਸ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਿਲ) ਨੰਬਰ 591 ਦਾ 2015 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ। 29

ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾਰੀ; ਅਤਿਰਿਕਤ ਏ.ਜੀ. ਵੱਲੋਂ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ 'ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ.' ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ। .....35 ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1890 ਦਾ 2010 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਜੈਯੰਤ ਮੁਥਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ।

ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਰੇਸ਼, ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7848 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 82

ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ? 86

ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ/ ਨਿਯਮਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ? 91

ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 37 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 95

ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਨ ਇਸ ਲਈ ਖਰਾਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ? 100

ਧਾਰਾਵਾਂ 48 ਤੋਂ 55 ਤੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 108

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 114

ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਗਲੀ 134

ਪੰ. ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦਿੱਲੀ 134

ਟੀ. ਵਿਜਯਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 137

ਪੁਣੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 138

ਤੁਕਾਰਾਮ ਕਾਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 140

ਲੀਲੂਭਾਈ ਨਾਨਭਾਈ ਖਾਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 142

ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ..... 142 ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਾਰੇ

ਨਰਾਇਣਰਾਓ ਜਾਗੋਬਾਜੀ ਗਵਾਂਡੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ 148

ਯੋਗੇਂਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ..... .....੧੫੧॥

ਵਰਿੰਦਰ ਗੌੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 154

ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਝਾਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ

..... 176

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 42 191

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ 242

ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਾਰੇ

ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ

2. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890-91 ਦਾ 2010 ਇੱਕ ਵੰਡ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 19.10.2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 476 ਦਾ 2007 ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1026 ਦਾ 2007 ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4766 ਦਾ 2007 ਮਿਤੀ 20.02.2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਬਲਾਕ ਸਨ। ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ('ਡੀਸੀਆਰ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨਿਯਮਨ ਖੇਤਰ ('ਓਐਸਆਰ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ) ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18.02.1994 ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਫਟ ਦੇ 19 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਡੀਸੀਆਰ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਪਾਏ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 478 ਦਾ 2007 ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਪੜੋਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1026 ਦਾ 2007 ਚੇਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ (ਇਥੇ 'ਸੀਐਮਡੀਏ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਵਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890-91 ਦਾ 2010 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਵੰਡ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"17. ਜਦੋਂ 1994 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਡੀ. ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2003 ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕੱਚੇ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਸਤੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਕਾਰਨ, ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਖਲਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਲਾਵਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਪਾਊਂਡ ਦੀਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ, ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਅਤੇ ਕੰਪਾਊਂਡ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ 30 ਫੁੱਟ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ 11 ਫੁੱਟ ਚੌੜੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੰਪਾਊਂਡ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

"18. ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੇ ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ ਸਹਾਇਤਾ ਸੰਘਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇ.ਜੀ. ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ, ਸਾਈ ਸਰੋਵਰ ਆਦਿ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 100 ਫੁੱਟ ਰੋਡ ਤੱਕ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰਿਆ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

"19. ਹੋਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਲਿਆਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 100 ਫੁੱਟ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਸੜਕ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਰੁਲਮਿਗੂ ਧੰਦੀਸਵਰਾਰ ਮੰਦਰ, ਵੇਲਾਚੇਰੀ, ਚੈਨਈ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਅਤੇ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ

ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

"20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਹੀ, ਹੁਣ CMDA ਅਤੇ ਚੈਨਈ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ OSR ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਕਾ ਸੜਕ ਬਿਛਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੰਪਰ ਟੂ ਬੰਪਰ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਤੇ ਸੜਕ ਵਰਤੋਂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰਿਆਂ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹੈ, ਨਗਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਦਮ ਨੂੰ ਸਰਾਹਿਆ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ OSR ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਦਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜਤਨ, ਡਬਲਿਊ.ਏ.ਨੰਬਰ 1062 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 2 ਦੇ 2007 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

3. ਸੀ.ਏ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 7847-48 SLP (C) ਨੰ. 25709-25710 ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 2011 ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲਕਾਂ ਭਾਵ, C.A. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2010 ਦਾ ਨੰਬਰ 1890-91। ਇਹ ਏ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ. 2007 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 23397 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ 'ਡੀਸੀਆਰ' ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ 10% ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਆਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 06.03.2008 ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਸੀ.ਏ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 7847 ਦਰਜ ਹੈ ਉਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਵਿਚ ਆਰਡਰ ਸਮੀਖਿਆ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸੀ.ਏ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 7848।

ਕੇਯਾਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ

4. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1995 ਦਾ 11934 ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੈ ਸੀ.ਏ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 7334। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਯਾਰਾਮ ਹੋਟਲ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਸੇ ਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ.

5. ਮਾਮਲਾ ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਭਗ 62 ਗ੍ਰਾਊਂਡਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸਨੇ 1975 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਵਮਾਨਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ, ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 08.09.1992 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪਲਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 17.08.1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਅਨੈਕਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ

ਬਿਲਡਿੰਗ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਹਿਖਾਨਾ, ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਫਲੋਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 13.09.1994 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੱਦਰਾਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 01.12.1994 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਢਾਂਚਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਢਾਹੁਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਐਸਆਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਕ ਪਾਸੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਖਲਾ ਵਾਲੀ ਬਾੜ ਲਗਾ ਕੇ ਘੇਰਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 01.12.1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, 13.03.1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਉੱਤਰਦਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 22.05.1996 ਨੂੰ ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ 24.04.1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਰੁੱਪ ਖਿਲਾਫ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ:

1. ਨਿਯਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣ ਹੈ।

2. ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

3. ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਣ।

4. ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 10% ਹਿੱਸਾ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

5. 3ਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਗਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਇਨ ਟੈਰੋਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ DCR ਦੇ ਨਿਯਮ 19(b)(v) ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ ਇਹ ਸੈੱਟ ਅੱਪ ਹੈ ਕਿ CMDA ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਆਪਕਤਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸੌਂਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। DCR ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਭਿੰਨ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ CMDA ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ OSR ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਮੂਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਨਾਲ ਉਕਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫੇਫੜੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

7. ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਮੁੱਖ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨੂੰ. ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਪੈਰਾ 5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 17.08.1994 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਕੰਪਲੈਕਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮੈਂਟ ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਲਾਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਲੱਸ ਗਰਾਊਂਡ ਪਲੱਸ ਤਿੰਨ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਚਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ D.No.I&2, Harrington Road, Chetput, Madras - 31 in R.S.No.355 of ਨੰਗਮਬੱਕਮ ਪਿੰਡ। ਹੋਟਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਲਗਭਗ 13,300 M2 ਹੈ। ਸਾਈਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਗਭਗ 10692 M2 ਹੈ. ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਹਨ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਢਾਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੇਸਮੈਂਟ ਪਲੱਸ ਗਰਾਊਂਡ ਪਲੱਸ ਤਿੰਨ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਟਲ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੇਤਰ ਵੀ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਕੇ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਸਮੈਂਟ ਪਲੱਸ ਗਰਾਊਂਡ ਪਲੱਸ ਤਿੰਨ ਦੇ ਦੋ ਬਲਾਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 10,000 M2 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (II) (1) ਤੋਂ (V) ਅਤੇ (VI) - ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ. ਵਿਕਾਸ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ I9(b)(II) (1) ਤੋਂ (v) ਇਮਾਰਤਾਂ, ਦੂਰੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਨਿਯਮ 19(b)(II) (VI-C) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"C) 10,000 m2 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸਾਈਟ ਦੀ ਹੱਦ

ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਖੇਤਰ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਫਤ. ਇਹ ਹੈ ਸਾਈਟ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੰ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰ ਵਿਕਾਸ"

ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1070 m2 10% ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ, ਨੰਬਰ 82/17789/94 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ, ਮਿਤੀ 13.09.1194 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ,i)

1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰੋ
- a) ਵਿਕਾਸ ਚਾਰਜਜ਼: ਰੁ. 82,000/-
- b) ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮਾਨਤ: ਰੁ. 8, 00, 000/-

ii) ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ 10% ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮਾਨਤ ਲਈ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 28.02.1995 ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 82/ 17789 /94, ਦੀ ਤਾਰੀਖ 13.09.1994 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 13.09.1994 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ 10% ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਕੰਟਰੋਲ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ)(III) (V) - ਸੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰਪੂਰਵਕ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਗਿਫਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

“ਪੈਰਾ 7. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ 10% ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਕੰਟਰੋਲ ਨਿਯਮਾਂ 19 (ਬੀ) (III) (VI - ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (I) (V) ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਕੰਟਰੋਲ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (III) (VI - ਸੀ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਸੀ) ਸਾਈਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 10,000 m2 ਤੋਂ ਉੱਤੇ

ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ, ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਨ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ

ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਈਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵਿਆਖਿਆ: -

(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਐਮ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ.* ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਯੋਜਨਾ ਐਕਟ. ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਇਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੀਮਾ 10,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ m2, 10% ਓਪਨ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪੁਲਾੜ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਾਹੀਂ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ 19(b)(II) (VI-C) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਠੀਕ ਹੈ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ।"

"ਪੈਰਾ 8. ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ % ਖੇਤਰ. ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (ii) (vi - c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਹੱਦ 10,000 m2 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੀਬਰ ਲੰਬਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵੱਧ ਪਾਣੀ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰਹਿਤ ਹਵਾ, ਸ਼ੋਰ-ਰਹਿਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਰ ਸੰਘਣਾ ਮਾਹੌਲ ਆਦਿ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਲੰਮੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖੁੱਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੇਸ ਸਮਰੱਥ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੀਚਾਰਜ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਕਮੀ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।"

"ਪੈਰਾ 9. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ ਮਦਰਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੋ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਰਾਖਵੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਵਾਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਇਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ. ਜੇ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਪਾਰਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ. ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਰਕਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਲੀਅਟ ਬੀਚ ਗਾਰਡਨ, ਅੰਨਾ ਨਗਰ, ਤਿਰੂ ਵੀ ਕਾ ਪਾਰਕ ਆਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਟਿਕਾਣੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ ਸੜਕ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਵਲ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸਗੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸਿਵਲ ਬਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਪੈਰਾ 10. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 10% ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਉਸ ਦੇ ਹੋਟਲ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮਲਕੀਅਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਟਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ OSR ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 10% ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਖੇਤਰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਦ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ 19 (a) (II) (Vii) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ, ਮੁਫਤ, ਕਿਸੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਰਾਖਵਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ/ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ 0 ਗੁਣ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (II) (Vii) ਇਹ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ OSR ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਨਤਾ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ. ਇਸ ਲਈ, 10% ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੋਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਸਬੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਯੋਜਨਾ ਐਕਟ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੈ ਲਿਮਿਨੀ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ"।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

8. ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ.ਆਰ.ਈ.ਡੀ.ਏ.ਆਈ.; ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 591/15 ਅਧੀਨ ਲੇਖ 32

9. ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 591 ਦੀ 2015 ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਲੇਖ 32 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੀਅਲ ਐਸਟੇਟ ਵਿਕਾਸਕਾਂ ਦੀ ਸੰਘ ਦਾ ਕਾਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ (ਸੀ.ਆਰ.ਈ.ਡੀ.ਏ.ਆਈ.) ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 32 ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਘ ਦੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਰੀਅਲ ਐਸਟੇਟ ਵਿਕਾਸਕਾਂ, ਬਿਲਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਖਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਾਸੇ 350 ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਚੈਨਈ ਚੈਪਟਰ ਦੇ 163 ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"(ਅ) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰਾਰੀ ਦੀ ਰਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(ਅ) (ਪੰਨਾ 221 ਵੈਲ. 2) ਅਤੇ ਐਨੈਕਸਚਰ XX (ਪੰਨੇ 293-294 ਵੈਲ. 2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਚੈਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਤਿ-ਵਿਆਪੀ, ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ"

11. ਪਰੰਤੂ, 8.12.2021 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 4 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

"4. ਜਿਹੜਾ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(ਅ) ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਰਾਹੀਂ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੇ ਗਏ 10% ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ।"

12. ਅਸੀਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸਿਸਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 'ਗਰਾਊਂਡ (ਆਈ)' ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸਿਰਫ ਪੂਰਨ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਤਲਬਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੰਕਰਨਾਰਾਯਣਨ, ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7847 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮਨ, ਮਿਸ ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7334 ਦੇ 2013) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 591 ਦੇ 2015) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1890-91 ਦੇ 2010 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਵਾਸਨਾਥ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7848 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

14. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੈ ਆਰ. ਹੇਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਚੇਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾਰੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਨੂੰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮੁਥ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 478 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੁਝਾਅ

15. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7847 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੰਕਰਨਾਰਾਯਣਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜਬੂਰੀ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫੇ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੰਚਿਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ.' ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਟਾਉਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1971 (ਇਸ ਨੂੰ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 9ਸੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਜਾਇਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 17 ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤਾ ਨੂੰ ਸਸਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

16. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 42 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਮਜਬੂਰ ਤੋਹਫ਼ਾ. ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੰਨਿਆ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ਾ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਇਪਗਨਡ ਨਿਯਮ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਈ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਹਨ ਜੋ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਲਈ ਕੋਈ ਗਿਫਟ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਰਗ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿੱਤ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਐਨ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ, ਸੀ.ਏ. 7334 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ (ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ)

18. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੇਆਉਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਜ਼ਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਫਟ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦੂਜੇ, ਤੁਰੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1995 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਨਿਯਮ 19 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਆਰਡਰ/ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ/ਗਾਈਡਲਾਈਨ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਦਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ,

ਨਿਯਮ 19(b)(2)(vi)(c) ਧਾਰਾ 36 ਤੋਂ 39 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਤੋਂ 39, ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਰਾਖਵੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਖੁੱਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ) ਅਧੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2)(ਕੇ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1)(ਕੇ),

ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਧਾਰਾ 17(2)(I) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20(1)(n) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਧਾਰਾ 17(2)(ਬੀ), ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(1)(ਕੇ) ਅਤੇ (ਐਨ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਖੁੱਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(1) ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 17(2)(I) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(n), ਦੁਬਾਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਹਨ। ਧਾਰਾ 48, 49 ਅਤੇ 52 ਤੋਂ 54 ਤੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਤੋਂ 54 ਵੀ ਹੁਕਮ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ। ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ 'ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ' ਸਿਧਾਂਤ, ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 9C, 17, 20 ਅਤੇ 35 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 124 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। impugned ਨਿਯਮ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6(2), 12 ਅਤੇ 18 ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਓਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1994 ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੈ ਬੇਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਬਲਾਕ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਇਮਾਰਤ ਉਕਤ 1994 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ, ਹੋਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2), 12, 18, 25 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਬੇਕਾਰ ਹੋ. ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 254(2)। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 42 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਘੱਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਐਕਟ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਦਾਸੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 37 ਲਾਗੂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਲਕ 3000 ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਜ਼ਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਬੰਗਲਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 184 ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ 184 ਫਲੈਟ ਬਣਾਏ ਹਨ 59.7 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 10 ਫੀਸਦੀ ਬਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਫ਼ਤ. ਇਹ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਜਾਂ ਲੋੜ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੁਸਤਮ ਕਾਵਾਸਜੀ ਕੂਪਰ (ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। v. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ3 , ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿੱਠਲ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ 4 , ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ 5 . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਗਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ।

ਮਿਸ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਿਲ) ਨੰਬਰ 591 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ।

19. ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। [ਦੇਖੋ *ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਯੰਗ ਲਾਇਅਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਬਰੀਮਾਲਾ ਮੰਦਰ-ਇਨ (ਰੀ), ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*]. ਲੇਸ਼ਜ਼ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਬਰੀ ਖੋਹ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ, ਯਾਨੀ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਜਬਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ 'ਚ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ 'ਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ [ਦੇਖੋ *ਨਤੇਸ਼ੀਆ ਭਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ*]. ਰਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ 47 ਅਤੇ 55 ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਵੰਚਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ।

K.T. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗਰਾਊਂਡ-ਕੇ 'ਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਗਰਾਊਂਡ-ਐਲ, ਐਮ ਅਤੇ ਐਨ 'ਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਚਿੱਤ 300ਏ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਗਰਾਊਂਡ-ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐਫ, ਜੀ, ਐਚ, ਆਈ ਅਤੇ ਜੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ Berham Khurdshi Pesikaka ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਰਾਜ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿੱਤ 13 ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਉ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ [ਨਿਯਮ 7(4)(3)] 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਚਾਉ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਅਤੇ 50 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2008 ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਾਚੀ ਇੱਕ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿਕਾਸਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਕਨੀਕੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਜਦੋਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 300ਏ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 27(9)(ਏ) ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ

ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਲਈ, ਭਾਵ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ-ਆਫ-ਕਾਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1)(ਡੀ), 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਤੋਂ 39 ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 201(1)(ਏ) 'ਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਚੋਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਉਹੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ, ਜਬਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ 'ਚ ਬਦਲਣਾ, ਇੱਕ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। Sahu Madho Das ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਮੁਕੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ Rajendra Shankar Shukla ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ' ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਮ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਕੱਤਰ, ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਗਾਂਧੀ ਇਰਵਿਨ ਰੋਡ, ਐਗਮੋਰ, ਚੇਨਈ-813 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ OSR ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜ਼ਮੀਨ. ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਭਰੋਸਾ ਬੀ.ਕੇ. ਰਵੀਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ14. ਦੀ ਧਾਰਾ 124, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਖੋਹਣਾ ਜਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ [ਦੇਖੋ ਇੰਡੀਅਨ ਯੰਗ ਲਾਇਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸਬਰੀਮਾਲਾ ਟੈਂਪਲ-ਇਨ ਰੀ.)15]। ਨਿਯਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਡੰਪ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀਮਤੀ ਸਹੂਲਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਹਜ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1A) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਝਿੜਕਿਆ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30(1A) ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਲਈ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਲਾਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 16. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪੱਖ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ, ਅਰਥਾਤ, ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਸਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ। ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ/ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ.

20. ਸ੍ਰੀ ਸੰਜ ਹੇਗੜੇ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਚੇਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾਰੀ; ਵਾਧੂ ਏ.ਜੀ. ਵੱਲੋਂ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

21. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 124 ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਕਾਸ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 9C(ii) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਧਾਰਾ 2(36) 'ਜਨਹਿਤ' ਨੂੰ 'ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਭਾਗ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇ' ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਈਟ, ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ/ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ, ਜਨਹਿਤ ਹੈ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 47 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾਵਾਂ 17, 18 ਅਤੇ 20 ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 124 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(15) ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ 105 ਅਤੇ 111 ਐਕਟ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 2019 ਦੇ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਮਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੂਲ 7(4)(3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ, 2017 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ' ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਸਮੇਤ' ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ [ਦੇਖੋ ਜੰਮੂ ਰਾਜ ਦੀ ਸਟੇਟ ਕਸ਼ਮੀਰ ਬਨਾਮ ਲਖਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ[19]. ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ/ਵਿਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਥੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

22. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ, ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ 300A ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪੁਣੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 19. Pt 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਰਿਲਾਇੰਸ ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ) by Lrs. v. ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ 20, ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਿੱਲੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਫਤ ਕਰੋ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਟਾਊਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1920, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਟਾਊਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਕਟ, 1909। ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਅਤੇ

ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਬਿੱਲ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਸੰਕਲਪ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਹ ਐਕਟ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਵਿਕਾਸ. ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ, ਬਣਾਓ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ. ਪਾਰਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੰਗਲੌਰ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਸ. ਮੁਡੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 21 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 'ਤੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਧਾਰਨ ਤਹਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੀ। ਵਿਛਾਉਣਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 123(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 22. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਹੈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਜਾਂ 27. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੁਟਕੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ, ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਧਿਆਇ VI ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 55, ਓਟਿਓਸ। ਅਧਿਆਇ IV ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 3000 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਸਤ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਫਿਰਕੂ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਹਨ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ। ਧਾਰਾ 20(1)(ਡੀ) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਟਾਂਦਰੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ। ਦ 'ਜਾਂ ਹੋਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 10 ਫੀਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ 55 ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 300A ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਕੇ.ਟੀ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ23:

"183. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੁਚਛੇਦ 300(1)-ਏ ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31-ਏ(1) ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। ਚੌਵਾਲੀਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਾਇਤਵ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸਥਾਰ

ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

192. ਇਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਕੋਈ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ "ਸ਼ੂਨਿਆ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਸ਼ੂਨਿਆ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਰਾਜ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਹੇਠ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰੇਗੀ।

205. ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ, ਆਪਹੁਦਰੇਪਨ, ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ, ਆਦਿ ਦੀ ਦਲੀਲ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 192 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਕੈਂਪਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਥਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7334 ਦੇ 2012 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਕਰਜ਼ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਵਲੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਰਾਜ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂ.ਐਸ. ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਥੇ ਯੂ.ਐਸ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਿਨਸ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਆਫ ਟਿਬੁਰੋਨ* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਨ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, 'ਸਾਂਝਾ ਉਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰਫਲ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ – 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, 'ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਖੇਤਰਫਲ ਲਈ ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।'

24. ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਬਜੈਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਸੰਤੀਬਾਈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ25। ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦੇ 1890-1891 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੀ ਸੜਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂਟਰਲਲੈਂਡ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਚਾ ਸੜਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੜਕ ਦੀ ਫਰਬਿਸ਼ਿੰਗ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਬਾਦੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਨ ਕੇ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ.ਆਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਵੇ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

ਸ੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮੁਥਰਾਜ, ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1890 ਦੇ 2010 ਵਿੱਚ।

25. ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, 1100 ਵਰਗ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੀਟਰ, ਸੜਕਾਂ, ਪਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ 18.02.1994 ਦੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ। ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਨੇ ਡੀ ਚੇਨਈ ਨੇ ਮੈਟਲ ਰੋਡ ਵਿਛਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਲਿੰਕ ਦਿੱਤਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੇਲਾਚੇਰੀ 100 ਫੁੱਟ ਬਾਈਪਾਸ ਸੜਕ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੈ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। CMDA ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਵਿਛਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਸੰਪਰਦਾਇਕ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਨਤਕ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਕੰਪਰੀਹੈਂਸਿਵ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ 'ਕਮਿਊਨਲ' ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡਿਕ ਐਡੀਸ਼ਨ (2004 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਆਮ; ਜਨਤਕ; ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ'। ਉਹ ਵੀ ਝਗੜਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਡੀਸੀਆਰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 9ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1)(ਡੀ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1)(ਕੇ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਸੈਕਸ਼ਨ 124 ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ 26 ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਤਨਵੀ ਟਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ27. ਦ impugned ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਸਤੂ। ਚੁਣੌਤੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਸੀਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 02.09.2008 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ। ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਚ ਕੁਤਾਹੀ ਹੈ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ 13 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੰਨਣਾ ਵੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਕੰਮ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 4766 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ 2007, ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ। Estoppel ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ res judicata ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਰੇਸ਼, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰ. 7848 ਆਫ 2013

26. ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਰੇਸ਼, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਜੋ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7848 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ (ਵਸੰਤਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗਿਫਟ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੇ ਗਏ 36 ਜ਼ੋਨਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਏ. ਮਜਬੂਰ ਗਿਫਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 37 ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸੰਕਰਨਾਰਾਯਣਨ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7847 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਜੋਇੰਡਰ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 12 ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 622 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 122(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਲਗਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

27. ਅਸੀਂ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਿੰਦੂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ OSR ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੜਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ OSR ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜੇਕਰ 'ਸਾਂਝਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮੁਦਾਇਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀਆਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

28. ਕੀ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ?

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 123 ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ

ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਵੇ।

29. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਜਿਸ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਬੰਦ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਚੇ ਗਏ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਵਰਗੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨਵਾਸ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਹੋ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਜਨਹਿਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ।

30.ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 23397 ਦੇ 2007 ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜੋ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 19 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਨੇ ਜਦੋਂ ਖੇਤਰਫਲ 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 10% ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ 1994 (16.02.1994) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੂੰਕਿ ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4766 ਦੇ 2007 ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖਤ ਅਪੀਲ (ਲਿਖਤ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 478 ਦੇ 2007) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਓ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ:

(1) ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦਾ ਨਿਯਮ 19(ਬੀ) ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

(2) ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300AA ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਨੁਚਛੇਦ 300A ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(3) ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(4) ਡੀਸੀਆਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚੁਣਿੰਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆ ਲਵੇ।

ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਡੀਸੀਆਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਦੇ 10% ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਖੇਤਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ 18.02.94 ਨੂੰ 4ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 262 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਨਿਰਰਥਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦਾਤਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।

31. ਅਸੀਂ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਚਛੇਦ 13 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਅਨੁਚਛੇਦ 13. ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਕਾਨੂੰਨ। — (1) ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਬੇਅਸਰ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਰਾਜ ਇਸ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਸਮਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, —

(a) "ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਆਦੇਸ਼, ਬਾਈ-ਲਾਅ, ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮਾਵਲੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ;

(b) "ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਮਿਟਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।

(4) ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਨੁਚਛੇਦ 368 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

32. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 366 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

. "ਅਨੁਚਛੇਦ 366. (10) "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਆਦੇਸ਼, ਬਾਈ-ਲਾਅ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਆਦੇਸ਼, ਬਾਈ-ਲਾਅ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ;"

33.ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਅਭਿਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 372 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਅਨੁਚਛੇਦ 372. — ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ "ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ।"

34. ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(29) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(29) “ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਐਕਟ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ, ਆਰਡਰ, ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ A ਰਾਜ ਜਾਂ ਭਾਗ C ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਦੀ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਰ ਸਾਧਨ;

35. ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ 12ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਲਮੰਡ ਵਿਚ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਚਰਚਾ:

ਤਰਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ:

ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਲਾਸੀਕਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ (q) ਤੱਕ। ਕੇਂਦਰੀ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਤਰਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ.

ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ:

ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕਵਾਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (j)। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਨਿਯਮ (k), ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ।

ਆਸਟਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪੌਜ਼ੀਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਾਵਰਨ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਇੱਕ ਰਾਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਬਸੱਤ ਰਾਜਾ ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ? ਕੀ ਆਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ? ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਫਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ: ਮਾਲਕ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਧਿਆਪਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਮਾਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਅਜਿਹੀ ਆਲੋਚਨਾ ਆਸਟਿਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਸਾਵਰਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਲੀਜ਼-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜ਼ਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ: ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤਿਕਸ਼ਿਤ ਹੁਕਮ ਹੈ: ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੋਟ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।

ਤੀਜੇ, "ਹੁਕਮ" ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਮਾਂਡਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ-ਦਾਤਾ (ਐਨ) ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ।

ਪਰ ਚਾਹੇ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਹੁਕਮ (ਜਾਂ ਨਿਯਮ) ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਸਟਿਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਵਰਿਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਵਰਿਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਟਿਲ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਵਰਿਨ ਲਈ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ: ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨਸਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿ ਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ। ਇੱਥੇ ਆਸਟਿਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਵਰਿਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਯੂ)।

36. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਾਫੀ ਬਹਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸੈੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓ. ਚਿੰਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ *ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਾਇਨਾਮਾਇਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ;

"5. ਅਸੀਂ ਜੋ ਦੂਜਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅਧੀਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ — ਕਈ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਆਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ — ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਢੰਗ ਦੀ ਸੁਸਤ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ..."

“7. ਤੀਜਾ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੋਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਰੁਝਾਨ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ, ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਗਤੀਵਿਧੀ. ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜ "ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਔਖੇ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ" ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਔਖਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਲਾ ਅੰਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖਾਸ"। "ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਇੱਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਹੈ ਖਾਸ

ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ; ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ"। “ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਚਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਖਾਸ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਤਰੀਕਰਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੇਣੀ" ਜਦਕਿ, "ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੱਥ, ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅੰਤਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਣਾ ਵੀ ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਨਿਰਣਾ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ. ਨਿਰਣਾ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਯਮ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਤੀਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਇਸਦੇ ਫਾਰਮ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਢੰਗ ਕੁਝ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।

37. ਜੁਰਿਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਟਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਪਚਾਪ ਜਾਂ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪਰਯਾਪਤ ਅਨੁਪਾਲਨਾ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸੈੱਟ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੁਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

38. ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (ਸੀ) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਵੇਖਣਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1975 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ 04.12.1976 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਲਿਖਤੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਈਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨੂੰ 9 ਵੱਖ ਵੱਖ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਸੰਸਥਾਗਤ ਇਸਤੇਮਾਲ

ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦਾ ਜ਼ੋਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਭਾਗ III ਨਿਯਮ 17 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 'ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 19 ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ। ਨਿਯਮ 19 ਨੇ ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਲਾਵਾ ਗਲੀਆਂ, ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਅੰਧ-ਗਲੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ।

"26. ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਗੇ: - (ਕ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਬਾਈ-ਲਾਅ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਸਿਟੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਬਾਈ-ਲਾਅ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਬਾਈ-ਲਾਅ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। (ਖ) ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਐਕਟ, 1939 (ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ III ਦੇ 1939) ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 27."

ਨਿਯਮ 27 ਨੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਨਿਯਮ 28 ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮ 29 ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕੀਤਾ।

39. ਸੈਕਸ਼ਨ 9(c) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(c)(iii) ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ
ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਧੀਨ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ
ਕਿ ਲੋਕਲ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ
4(b) ਅਧੀਨ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੀਜਨਲ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (ਦੇਖੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(a) ਦਾ ਐਕਟ) ਅਤੇ ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ,
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਜਮਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"2) ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਤ: -"

(a) ਪਲਾਨਿੰਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਵਪਾਰਿਕ,
ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਪਾਰਕਾਂ, ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ
ਅਤੇ ਖੁੱਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ;

(c) ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਇਮਾਰਤਾਂ,
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ;

(d) ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਾਈਵੇਅਜ਼, ਮੁੱਖ ਸੜਕਾਂ,
ਰਿੰਗ ਰੋਡਜ਼, ਮੁੱਖ ਗਲੀਆਂ, ਸੰਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਸਮੇਤ
ਰੇਲਵੇਅਜ਼, ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਅਤੇ ਨਹਿਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ;

(e) ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਪੈਟਰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸਰਕੁਲੇਸ਼ਨ ਪੈਟਰਨ;

(f) ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਅਤੇ ਗਲੀ ਸੁਧਾਰ;

(g) ਭਵਿੱਖ ਵਿਕਾਸ, ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਆਵਾਸ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖੇਤਰ;

(h) ਖਰਾਬ ਲੇਆਉਟ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਕਾਸ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਝੁੱਗੀ ਝੌਂਪੜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ; (i) ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਟਿਲਿਟੀਜ਼;

(j) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਆਵਾਸ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ, ਉਦਯੋਗਾਂ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਸਕ□ਤਿਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ;

(k) ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਸਤੂਕਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ;

(l) ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਉਚਾਈ, ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਰ, ਯਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਡਾਂਚਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ;

(m) ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪੜਾਅ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(n) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ।

40. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪਲਾਨ ਮੁੜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 (2) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 26(2) ਅਧੀਨ ਜਮਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਮੁੜ ਜਮਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਲਾਨ ਜਨਤਾ ਲਈ ਵੇਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲਾਨ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਲਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰੀ ਪਲਾਨ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਪਲਾਨ ਦੇ ਵਿਚਲਣ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

41. ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਲਾਨ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਐਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਸੱਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਜਾਂ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਗਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨਾਲ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੰਧਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿਲਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਜਿਸ ਨੇ 2008 ਤੱਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

42. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ 'ਡੀ.ਸੀ.ਐਫ.' ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬ੍ਰਮਣੀਅਨ, ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਸਨ, ਨੇ *ਐਮ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਦ ਮੈਂਬਰ ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਚੈਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 25.09.2012 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਨਿੰਗ ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 58,50,000 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ

ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 10% ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 10% ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕਰ ਕੇ ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਸੌਦਾ ਦਾਨ ਪਤਰ ਵੀ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਸਤੀ ਕਾਰਨ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ 1976 ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਨ ਪਤਰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਪਿਛਲੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਜ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਪੈਰਾ 12. ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਜ਼ਮੀਨ ਨਾ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 6 ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ 170 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ (i) ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ 29.1.1976 ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ 12.2.1976 ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ-ਗ੍ਰਹਣ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ii) ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਚੈਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਨ ਪਤਰ/ਗਿਫਟ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਪਿਛਲੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦੇ 6 ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ 170 ਵਰਗ ਫੁੱਟ 'ਤੇ ਦਾਵਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

43. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ :

"ਪੈਰਾ 13. ਇਤਫਾਕਨ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਡਿਤ ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸਟ ਬਨਾਮ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦਿੱਲੀ (1995) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 47) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ, ਪਾਰਕ ਆਦਿ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਉਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਹੱਕ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਡਿਤ ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਧਿਕਰਣ ਬਨਾਮ ਪਿਊਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੋਕ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਮੈਨੂ/ਐਸ.ਸੀ./0776/2007 : 2007 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 705) ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਸਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੂਰਤ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਮੈਨੂ/ਐਸ.ਸੀ./0866/2008 : 2008 (12) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 401) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹਰ ਕਦਮ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਪੈਰਾ 16.ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੇਆਉਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਮ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਆਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ :

(i) ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1973 (ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 22 ਦੇ 1974) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9ਸੀ, ਚੈਪਟਰ II-A ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਮਦਰਾਸ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ।

(ii) ਅਨੁਸਾਰ, ਐਮ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 1975 ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 2395, ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਮਿਤੀ 4.12.1976 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

(iii) ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਲਗਭਗ 1170 ਵਰਗ ਕਿ.ਮੀ. ਦਾ ਖੇਤਰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਸ਼ਹਿਰ, ਅੰਬਾਤੂਰ ਤਾਲੂਕਾ, ਤਾਂਬਰਮ ਤਾਲੂਕਾ, ਤਿਰੁਵੱਲੂਰ ਤਾਲੂਕਾ, ਚੇਂਗਲਪਟੂ ਤਾਲੂਕਾ, ਸ੍ਰੀਪੇਰੁੰਬੁਦੂਰ ਤਾਲੂਕਾ, ਪੂਨਮਾਲੀ ਤਾਲੂਕਾ ਅਤੇ ਪੂਨਮਾਲੀ ਤਾਲੂਕਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

(iv) ਉਕਤ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ, ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 10 ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਵਪਾਰਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਹਲਕੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਆਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਖਾਸ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਸੰਸਥਾਗਤ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ੋਨ।

(v) ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਯਮ (i) ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਗਿਆ (ii) ਵਰਤੋਂ ਜ਼ੋਨ ਅਤੇ (iii) ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਨ।

(vi) ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19, ਜੋ ਕਿ ਭਾਗ III ਅਧੀਨ, "ਆਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(vii) ਲੇਆਉਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ।

ਪੈਰਾ 17. ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲੇਆਉਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਟੇਬਲ ਦੇ ਠੀਕ ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟ ਵਿੱਚ 3 ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਕਤ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ, ਵਪਾਰਿਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਤੋਂਆਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਲਈ ਲੇਆਉਟ ਜਾਂ ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 21. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1975 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ "ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ" ਜਾਂ "ਫਲੈਟਸ" ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਚੈਨਈ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਪਕੜ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਸਕਾਂ ਨੇ ਫਲੈਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਮਦਰਾਸ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ, 22.3.1981 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 940, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ, ਮਿਤੀ 8.10.1982 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਡਰਾਫਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਅਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੈਰਾ 22. ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 19 ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ਬੀ) ਨੇ "ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ" ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (ਸੀ) ਨੇ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰਿਕ ਲਈ "ਸੈੱਟ ਬੈਕ" ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ਸੀ) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਵੀ) ਅਧੀਨ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਕਰੀਏਸ਼ਨਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: (iii) 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ

ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਹਿੱਸਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ
ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ,
ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਈਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਹਿੱਸਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

ਪੈਰਾ 23. ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ/ਫਲੈਟਸ” ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,
ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਕਰੀਏਸ਼ਨਲ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਟੇਬਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼
ਜੀ.ਓ. ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 940, ਮਿਤੀ 08.10.1982, ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ **ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ**

(i) ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਲਈ	ਕੋਈ ਨਹੀਂ
(ii) 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ	ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਕਰੀਏਸ਼ਨਲ ਸਪੇਸ ਵਜੋਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਜੀ ਰਹੇਗੀ।
(iii) 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ	ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਈਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

ਪੈਰਾ 24. ਨਿਯਮ 19(ਅ) ਅਤੇ (ਬ) ਨੂੰ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 35, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ, ਮਿਤੀ 9.1.1989 ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਲੇ ਲੇਆਉਟਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਲੇ ਲੇਆਉਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੇ ਗਏ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੈਰਾ 25. ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੋਧ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ CMDA ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਹੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਤੰਬਰ 2004 ਤੱਕ ਸੋਧੇ ਗਏ, ਦੋ ਟੇਬਲਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ 19(ਅ) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ" ਲਈ ਨਿਯਮ 19(ਬ) ਅਧੀਨ। ਨਿਯਮ 19(ਅ) ਅਧੀਨ ਦੀ ਟੇਬਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ	**ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ**
ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਲਈ	ਕੋਈ ਨਹੀਂ

3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ	ਰਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ। "ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ 100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪ 10 ਮੀਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ, ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਤਬਦੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪਬਲਿਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।	
10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ	ਰਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਕਰੀਏਸ਼ਨਲ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੇਆਉਟ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 26. ਨਿਯਮ 19(ਬ) ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ ਟੇਬਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਲਈ

3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ

ਨਿਲ

ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਭੌਤਿਕ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ

ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪ 10 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਾਈਟ ਖੇਤਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੈਰਾ 27. ਵਿਕਾਸਮੁਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ 2011 ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 59, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਵਿਭਾਗ, ਮਿਤੀ 30.6.1995 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਨਤਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ 1995 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕੂ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 14819 ਦੇ 1995 ਨੂੰ ਅਖੀਰਕਾਰ 10.7.2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 408, ਮਿਤੀ 5.10.2001 ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਪੈਰਾ 28. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 2026 ਨੂੰ ਹੋਰੀਜ਼ਨ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 2005 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 331, ਐਚ & ਯੂ.ਡੀ ਵਿਭਾਗ, ਮਿਤੀ 5.12.2006, ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਕਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜਣ ਲਈ। ਇਹ ਫਰਵਰੀ 2007 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 30.3.2007 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪੈਰਾ 29. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮਸੌਦੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਨਤਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋਸਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਲ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 2007 ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਗਸਤ 2007 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ-ਦਿਨ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ਾਲਾ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੌਦਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਅਖੀਰਕਾਰ, ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 190, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ, ਮਿਤੀ 9.9.2008 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, "ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸੈੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ 2.9.2008 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪੈਰਾ 30. ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ 2008 ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਵਿੱਚ "ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ" ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2(40) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕ) ਇੱਕ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਵਪਾਰਿਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਹਨ, ਜਾਂ (ਦੂਜਾ) ਇੱਕ ਰਹਿਣ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿਣ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ (ਤੀਜਾ) ਇੱਕ ਵਪਾਰਿਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਖੇਤਰਫਲ 300 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

44. ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 27 ਅਤੇ ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 27 ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ:

"ਪੈਰਾ 34. 1975 ਤੋਂ 2008 ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ 2008 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਆਉਟਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ 3 ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ, (i) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੈ, (ii) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 35. ਲਗਾਤਾਰ, 2008 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 2008 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 36. ਪਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 10% ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਲੇਆਉਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਚਿੱਟਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—

(1) ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 743, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ, ਮਿਤੀ 10.5.1979। (2) ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 940, ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ, ਮਿਤੀ 8.10.1982। (3) ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮ (ਅਧਿਕਾਰਤ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਹੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 19(ਅ) ਅਤੇ 19(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਟੇਬਲ, ਅਤੇ (4) 2008 ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 29 ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ XX।"

ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 123 (2) ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਭਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਭਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰਥਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 122 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 32 ਦਾ ਅਸਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ

45. ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਇੱਕ ਲੇਆਉਟ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਲਾਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਏਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸੁਵਿਧਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

46. ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਸੰਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2007 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ 100 ਫੁੱਟ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਰੋਡ, ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ 16.05.1997 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ 12 ਬਲਾਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 11 ਬਲਾਕਾਂ ਵਿੱਚ 4 ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 180 ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ। ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 10% ਜੋ ਕਿ 1164 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10.02.1994 ਨੂੰ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ 180 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਕੋਲ ਬਾਵਜੂਦ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਦੇ ਕੋਈ ਪਾਰਕ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਡ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਢੇਰੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ 11836 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਹੈ, ਰੋਡ ਅਤੇ ਪਾਰ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (OSR ਖੇਤਰ) ਵਜੋਂ ਸੜਕ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਲਈ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ। ਦ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਬਣਾਈ ਹੈ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ

ਉਕਤ ਸੜਕ ਜਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਰੋਡ ਪੱਛਮੀ ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਵੇਲਾਚੇਰੀ - ਵਿਜੇ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਲਿੰਕ ਹੈ ਨਗਰ ਅਤੇ ਇਹ ਸੜਕ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਨਗਰ, MGR ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਗਰ ਅਤੇ ਦੇਵੀਕਾਰੁਮਾਰੀਅਮਨ ਨਗਰ ਆਦਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਲੋਕ ਹਨ ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

47. ਹੁਣ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 18ਵੇਂ ਫਰਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀਹ ਸਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

ਗਿਫਟ ਡੀਡ

ਇਹ ਇੰਡੈਂਚਰ 18ਵੇਂ ਦਿਨ ਫਰਵਰੀ 1994 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਚਕਾਰ

1. ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਦਾਸਰਥਨ, ਹਿੰਦੂ, ਉਮਰ ਲਗਭਗ 48 ਸਾਲ।
2. ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ. ਇੰਬਨਾਯਗੀ, ਹਿੰਦੂ, ਉਮਰ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ.ਦਾਸਰਥਨ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਦੋਵੇਂ 84, ਡਾ. ਨਟੇਸਨ ਰੋਡ, ਮਾਇਲਾਪੁਰ, ਮਦਰਾਸ-4 ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3. ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਟੀ. ਮੁਰੁਗੇਸਨ, ਹਿੰਦੂ, ਉਮਰ ਲਗਭਗ 45 ਸਾਲ।
4. ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ. ਜਯਲਕਸ਼ਮੀ, ਹਿੰਦੂ, ਉਮਰ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਟੀ.ਮੁਰੁਗੇਸਨ ਦੀ ਪਤਨੀ। ਦੋਵੇਂ ਨੰਬਰ 35, ਨੈਨਾਰ ਨਾਦਰ ਰੋਡ, ਮਾਇਲਾਪੁਰ, ਮਦਰਾਸ-4 ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਾਵਰ ਏਜੰਟ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਰਾਜਾਮਾਣਿਕਮ, ਸ੍ਰੀਮੀ. ਸਿਵਾਗਨਾਨਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਮਰ ਲਗਭਗ 42 ਸਾਲ, 75, ਸੀ.ਪੀ. ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਰੋਡ, ਅਲਵਾਰਪੇਟ, ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ;

ਮਦਰਾਸ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰ ਸੈਕਰੈਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ, ਜਿਸਦਾ ਦਫਤਰ ਨੰਬਰ 8, ਗਾਂਧੀ ਇਰਵਿਨ ਰੋਡ,"ਥਲਮੁਥੁ ਨਟਰਾਜਨ ਬਿਲਡਿੰਗ", ਐਗਮੋਰ, ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ;

ਜਿਥੇ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਥੇ ਵਰਣਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਜਿਥੇ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਧਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਐਸ.ਨੰ.379/1 (ਭਾਗ) ਅਤੇ 380 / 4 (ਭਾਗ) ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਸ.ਨੰ. ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਅਤੇ ਹੇਠ ਵਰਣਿਤ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ ਇੰਡੈਂਚਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਇੱਥੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਨੂੰ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੜਕਾਂ, ਪਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਾਰੀ

ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਸ.ਨੰ. 379 / 1, (ਭਾਗ) ਅਤੇ 380 /(4) ਭਾਗ) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਦੱਖਣੀ ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਬਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਵਿੱਚ ਲੇਆਉਟ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਇੱਥੇ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਨਾਲ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਹੁਣ ਸੜਕਾਂ/ਪਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ "ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ/ ਪਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ, ਵਿਘਨ, ਦਾਅਵੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ" ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਘਨ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਡੋਨੀ" ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸ਼ਿਡਿਊਲ

ਉਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ 1100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨਾਪਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰਕਾਂ/ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੇਆਉਟ ਸਕੈਚ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਹੈ, ਜੋ ਵੇਲਾਚੇਰੀ ਪਿੰਡ, ਸਾਈਦਾਪੇਟ ਤਾਲੁਕਾ, ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਨੰ.379/1 (ਭਾਗ) ਅਤੇ 380/4 (ਭਾਗ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੱਖਣੀ ਉਪ-ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਂਦਰੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ 1,99,000/-।

ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ **14** ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ?

48. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 23397 ਦੇ 2007) ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਵਾਲਾ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ, ਉਹ ਹੈ ਗਰਾਊਂਡ (ਐਫ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਚੁਣਿੰਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-

"(v) ਹੋਰ, ਜੇ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਜੋ 200ਮੀ x 55ਮੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ 10 ਮੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗ ਕੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਦੇਣ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਦਕਿ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ 4 ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ 50 ਮੀ x 55 ਮੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ 4 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ 4 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ।"

(vi) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਰਾਜ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਲਈ, ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਯੋਗ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਗਠਜੋੜ ਹੈ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ. ਇਸਲਈ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੋਗੇਂਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ. ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਠਿੰਡਾ, ਏਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ 1994 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2550 [ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ-9] ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ U/S 192(1)(c) ਐਕਟ '1911 ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ' 1973 ਦਾ U/S 203(1)(c) ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਨਿੱਜੀ ਦੇ 25% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਫਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14. ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ। 19(1)(f) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 31(2) (ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ) ਪਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14.

ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

49. ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ (ਜੋ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 69 ਦੇ 2008 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਵੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਯਮ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ।

50. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵਿਕਾਸ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਓਐਸਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਿਰ ਹੇਠ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲੇਆਉਟ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 10% ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਮਾਮਲੇ ਭਾਵ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਜੋ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਵਰਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰਕ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਲੇਖਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਦ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਖੇਤਰ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੜਕ ਅਤੇ ਓਐਸਆਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਐਸਆਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

51. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਨੇ ਲੇਖ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਲੇਖ 14 ਅਧੀਨ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਬੋਝ ਅਰਜੀਦਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗੀ। ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਇੱਕ ਜਟਿਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਨਪੁਟਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਿਤ, ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

=ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ/ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ?

52. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਲਿਖਤ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ-ਇਨ-ਚੀਫ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੈਂਟੋਨਮੈਂਟ ਫੰਡਸ ਸਰਵੰਟਸ ਨਿਯਮ, 1937 ਦੇ ਨਿਯਮ 56 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੈਂਟੋਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 280(1)(g) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"14. ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਟੈਚਯੂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਟੈਚਯੂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣ ਲਈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਇਹ ਉਸ ਸਟੈਚਯੂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪਰਿਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸਮਾਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 281 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

53. ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬੁਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ†, ਮੂਲ ਐਕਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੁਕਤੀ। ਲਿਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਿਖਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"8. ... ਚਾਹ ਦੇ ਬਾਗਾਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 5 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਚਾਹ ਦਾ ਬਾਗਾਨ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇ ਪੌਦੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਚਾਹ ਦੇ ਬਾਗਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇ ਬਾਗਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 4-4-1986 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਕਾਂ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ-ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਚਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਮੌਲਿਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਜਾਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਜੋ ਕੁਝ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ, ਜਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। [ਦੇਖੋ: ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤ, ਨਿਆਂਕਾ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, (7ਵੀਂ ਐਡਨ., 1999), ਪੰਨਾ 689-90.]

9. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [(1989) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 187 : 1989 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਐਲ&ਐਸ) 569 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1990 ਐਸ.ਸੀ. 334] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"(A) ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

(ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 222, ਪੈਰਾ 62)

"ਨਿਯਮ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਸ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

10.ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ-ਇਨ-ਚੀਫ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਾਦਵ [(1988) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 351 : 1988 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਐਲ&ਐਸ) 542 : (1988) 7 ਏ.ਟੀ.ਸੀ. 296 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1988 ਐਸ.ਸੀ. 876] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 357, ਪੈਰਾ 14)

"ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪਰਿਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ।"

54. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ *ਗਲੋਬਲ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ* ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"25. ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੁਥਰਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ-ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ, ਨਿਯਮਨ-ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਾਇਤਵਾਂ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

26. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ *ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬੁਟੇਲ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* [(2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 40] ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 47, ਪੈਰਾ 14)

"14. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵੀ ਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ; ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਾਇਤਵਾਂ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇ ਗਏ ਹਨ।"

ਵੇਖੋ ਵੀ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉੰਨੀ [(2007) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 365] (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 32 ਤੋਂ 37) ਅਤੇ ਏ.ਪੀ. ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਵੀ.ਕੇ. ਐਨਰਜੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ [(2008) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 769: (2008) 9 ਸਕੇਲ 529].]

55. ਕੇਸ ਲਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਹ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ *ਇੰਡੀਅਨ ਯੰਗ ਲਾਇਅਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸਬਰੀਮਾਲਾ ਮੰਦਰ-ਇਨ ਰੀ.) ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,* ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। (ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 137 ਤੋਂ 140 ਅਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 373 ਨੂੰ ਵੇਖੋ)।

ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 37 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

56. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 37 ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਚੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

57. ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਦਲੀਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਧਾਰਾ 36, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ. ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ, ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮਨੋਨੀਤ ਯੋਜਨਾ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 37 ਆਈ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ

ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਗਜ਼ਟ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰਾਖਵੀਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਮਨੋਨੀਤ, ਉਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, CMDA ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: (1) ਇਹ ਖਰੀਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ, ਰਾਖਵੀਂ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਏ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। (2) ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 37(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼, ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 37 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਯੋਜਨਾ, ਫਿਰ, ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੁਲੰਦ ਟੀਚੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਕਾਸ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ. ਨੋਟਿਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 27. ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਗਲੀ ਸੂਚਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ 38. ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ 37, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਦ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਰਹੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਵੀ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਰਾਖਵੇਂ, ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ.

58. ਅਸੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 19(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਲਕ/ਪ੍ਰਮੋਟਰ/ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ (ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ)। ਇਸ ਲਈ, ਚੁਕਾਉਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਠੀਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਾਮਲੇ ਦਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤੀ

ਨਾਲ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 2008 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਐਨੈਕਸਚਰ XX ਵਿੱਚ, ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

59.DCR ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ 1975 ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 04.12.1976 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂ ਦਿੱਤੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬਰਮਣੀਅਮ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, DCR ਪਹਿਲੀ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਫਲੈਟਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ, ਮੁੱਦਾ CMDA ਦੁਆਰਾ 22.03.1981 ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 08.10.1982 ਨੂੰ GoMs ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਹੈ. ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰਕ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ, ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਤਰ ਹਨ।

ਕੀ ਇਸ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਖਰਾਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ?

60. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"39. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ. - (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ, ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਐਫ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਕਲੋਜ਼ਾਂ (ਕੇ) ਅਤੇ (ਐਲ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਕਲੋਜ਼ਾਂ (ਐਮ) ਅਤੇ (ਐਨ) ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ।

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ, ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਥਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ

ਗਏ jਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ, ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।"

61. ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ, ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 39(1) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 15(2)(f), ਧਾਰਾ 17(2)(k) ਅਤੇ (l) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 20(1)(m) ਅਤੇ (n) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹਨ।

62. "ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(15) ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(15) "ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ, ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।"

63. ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗੀ। ਦ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਸ਼ਬਦ 'ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ. ਸੈਕਸ਼ਨ 15(2)(f) ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਜਨਤਕ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 17(2)(ਕੇ) ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਬਣਤਰ. ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2)(l), ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ੋਨਲ ਨਿਯਮਾਂ, ਸਥਾਨ, ਉਚਾਈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਣਤਰ, ਵਿਹੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਧਾਰਾ 17, ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ। ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਜ਼ੋਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨੌਂ। ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਜ਼ੋਨ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 20, ਜੋ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(m) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਅਤੇ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਨੁਭਾਗ ਐਕਟ ਦੀ 20(1)(n) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"20(1)(n) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਘਣਤਾ, ਵਾਸਤੂਕਲਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਾਈ, ਸੜਕਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਲਾਈਨਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਨਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ;"

64. ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ. ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ ਹਨ ਇਸ ਕੇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ M/s ਕੇਯਾਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਜੋ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ. 'ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੱਭੀ ਹੈ ਇੱਕ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ੋਨ. ਡੀਸੀਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਅੰਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ alia ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਉਪਯੋਗਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ (a) ਅਤੇ (b) ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

65. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਤਰਕ 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ *ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਮੀਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ* ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜੋ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਬੰਬਈ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"10. ਧਾਰਾ 69 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ

ਜੋ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ; ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੋਨੋਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥਨਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (xxii) ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਰਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੀ ਚੌਥੀ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਲੈਂਡ ਅਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1894 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ' ਨੂੰ 'ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ।' 'ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਕਿ ਲੈਂਡ ਅਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕਾਰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਚੌਥੀ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। 'ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਦਾ ਅਰਥ ਜੋ ਕਿ ਲੈਂਡ ਅਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਦਾ ਆਮ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਜੋ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।"

66. ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ ਢਾਈ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਮਹਾਂਨਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 39.

ਧਾਰਾਵਾਂ 48 ਤੋਂ 55 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ

67. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 48 ਅਤੇ 49 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਜਾਂ ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 52 ਤੋਂ 54 ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਾਮਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 52 ਤੋਂ 54 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮੁਫਤ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤਿ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਚੋਟ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਧਾਰਾਵਾਂ 17(2)(ਕ) ਅਤੇ

(ਲ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

68. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਧਿਆਇ VI ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 48 ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਗੈਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਪੂਰਵਾਧਾਰ ਹੈ, ਧਾਰਾ 48 ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖੁਦਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 49 ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਨੋਟਿਸ, ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ, ਇਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ, ਇਤਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 49(2) ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ:-

1. ਉਦੇਸ਼।
2. ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਥਾਂ ਦੀ ਉਪਯੁਕਤਤਾ।
3. ਪਲਾਨਿੰਗ ਖੇਤਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ।

69. ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਇਜਾਜ਼ਤ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ. ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ. ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਾਂ ਰਾਖਵਾਂ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਮਨੋਨੀਤ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਉਸ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਯੋਗ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ, ਰਾਖਵੀਂ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਯੋਜਨਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਤਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਲੋੜ ਲਈ,

ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ 'ਐਕਵਾਇਰ ਨੋਟਿਸ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸਥਿਤੀ ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉ। ਧਾਰਾ 53 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 53 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 54(2) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਰਚਾ ਜੋ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਅਧੂਰਾ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ. ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ 26, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 49. ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"(2). ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨਦਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਜਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

70. ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ ਕਿ DCR ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਜਾਂ ਜੋ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਝਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

71. ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਐਮ/ਐਸ. ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ) ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕੀਅਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 06.04.1995 ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ 24.04.1995 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗਿਫਟ ਦੀਦ 22.05.1996 ਨੂੰ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

72. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ/ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ

73. ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਜੁਰਿਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ 'ਤੇ ਸੈਲਮਨ 12ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"ਦੂਜੇ: ਮਾਲਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜਦਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਹਨ: ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਵਰਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਜਾਂ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।"

74. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਮਾਲਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ ਕਹਿਣਾ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟਾਈਟਲ ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਰਗੇ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਮੀਨ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਬਲਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਟੋਰਟੀਅਸ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧੀ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸਾਧਾਰਣ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ (ਐਫ

q (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

75. *ਟੀ. ਵਿਜੈਲਕਸ਼ਮੀ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਮੈਂਬਰ,* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"13. ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਯਮਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮਨਸ਼ੀਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ

ਛੀਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਿਰਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

76. *ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਬਨਾਮ ਪਿਊਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੋਕ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ,*

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"45. ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ, ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਜੋ ਅਤਿ ਜਟਿਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ, ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਚਿਤ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

46. ਜਿਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੋਚੇ ਗਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਯੋਜਿਤ ਅਤੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਰ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਅਧਿਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਨੁਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹੀ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੀਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

47. ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੂਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਾਕਾਮੀ ਦਾ ਅਸਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ।

52. ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ

53. ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

57. ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਨਕਾਰੀ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਯਮਨ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਖਲ ਹੋਵੇ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਚਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਬਲਰਾਮ ਕੁਮਾਵਤ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [(2003) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 628] ; ਕ੍ਰਿਸ਼ ਉਪਾਦਨ ਮੰਡੀ ਸਮਿਤੀ ਬਨਾਮ ਪੀਲੀਭੀਤ ਪੰਤਨਗਰ ਬੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ [(2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 391] ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਪੇਪਰ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [(2004) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 747]) ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਤੇ

58. ਜਬਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਧਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

77. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਹੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। DCR ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਸਵਾਲ ਉੱਠੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੋਨਿੰਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਚਾਈ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ, ਫਰਸ਼ ਖੇਤਰਫਲ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

78. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਗਾਰੰਟੀਡ ਸੀ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(f) ਰਾਹੀਂ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(5) ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਭਾਗ ਲਈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 31 ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"31. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਚਲ ਜਾਂ ਅਚਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਣਾ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦਮ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਬ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

(4) ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ—
(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (6) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਹੈ, ਜਾਂ
(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—
(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਾਂ
(ii) ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਢਾਵਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਾਂ
(iii) ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਵੈਕਯੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਬਲਿਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

79. ਇਹ ਲੇਖ 31 ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਥਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਥਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

"31. (2) ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਬਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਜਾਂ ਮੰਗੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸਲ ਜਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪਰਯਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2-ਏ). ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜਬਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇ।"

80. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

81. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਨਾਥ ਸਮਾਜ,* ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੇਖ 31 ਦੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"10. ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 31(2) ਉੱਪੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਡੋਮੇਨ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 31(5)(b)(ii) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ. ਉੱਪੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਵਜ਼ਾ. ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ, ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਆਮ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਵੇਖੋ ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਬਰਲਿੰਗਟਨ ਅਤੇ ਕੁਇੰਸੀ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲੋਕ ਇਲੀਨੋਇਸ ਰਾਜ [200 US 561 : 50 LEd 596, 609]। ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਉੱਪੀ ਡੋਮੇਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਉੱਪੇ ਡੋਮੇਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧੀਨ ਉੱਪੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ। ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ, 2nd Edn., Vol. 16, ਧਾਰਾ 301 ਪੀ. 592:

"ਰਾਜ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ

ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਰਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਖਾਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਸਵੀਟ ਬਨਾਮ ਰੇਚੇਲ [159 ਯੂ.ਐਸ. 380 : 40 ਐਲ.ਐਡ. 188] ਵਿੱਚ ਬੋਸਟਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖੇਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੌਮਨਵੈਲਥ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਕੇ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ। ਡੈਲਾਵੇਅਰ ਐਲ. & ਡਬਲਿਊ.ਆਰ. ਕੋ. ਬਨਾਮ ਮੋਰਿਸਟਾਉਨ [276 ਯੂ.ਐਸ. 182 : 72 ਐਲ.ਐਡ. 523, 527] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਹੈਕ ਸਟੈਂਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹੈਕ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਿਰਜਣਾ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਸਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੂਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਟੇਟਸ ਬਨਾਮ ਕੈਲਟੈਕਸ (ਫਿਲੀਪੀਂਸ) [344 ਯੂ.ਐਸ. 149 : 97 ਐਲ.ਐਡ. 157] ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਟੇਟਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੀ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਮੂਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ – ਸਾਵਰਿੰਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਛੂਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕੁਝ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਸਪਬਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਸਪਾਰਹਾਕ [1 ਡਾਲ 357, 363 : 1 ਐਲ.ਐਡ. 174] ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਐਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ :

"ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕਲੈਰੈਂਡਨ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ 3ਜੀ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1666 ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਮੇਅਰ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਚਾਲੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਅੱਧ ਸੜ ਗਿਆ।"

ਜੇਕਰ ਅਨੁਚਿੱਤ 31(5)(ਬੀ)(ਆਈ) ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਬਚਾਉ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਢਾਉਣ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨਿਕਟ ਖਤਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ।

82.ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟੁਕਾਰਾਮ ਕਾਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਆਈ.ਡੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“11. ...ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ, ਜਾਂ ਮੰਗ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ‘ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ’ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ‘ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ’ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ‘ਸਰਬਸੰਮਤ ਸ਼ਕਤੀ’ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਮਾਸਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਧਿਕਾਲੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ‘ਵਿਸ਼ਾ’ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ‘ਨਾਗਰਿਕ’ ਨਹੀਂ।”

83. ਇਹ *ਬਿਨੇਦਮਲ ਅੰਬਵਾਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਏਲ.ਆਰ.ਐਸ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ* ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

84. ਜਦੋਂ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਪਹਲੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਫੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਉੱਠਿਆ *ਕਾਫੀ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਟਕ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸਿਜ਼, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਫੀ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸੀ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ:

“28. ਚੂੰਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਫੀ ਬੋਰਡ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਖਰੀਦਣ/ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਮਜਬੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿਨੇ ਏਜੰਸੀਜ਼ (1978) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 433 : (1978) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 520 : 1978 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ (ਟੈਕਸ) 31 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1978 ਐਸ.ਸੀ 449 ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਸੁਗਰ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਐਸ.ਟੀ (ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਸੁਗਰ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਐਸ.ਟੀ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1963 ਐਸ.ਸੀ 1207 : 1963 ਸੁਪ (2) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 459 : (1963) 14 ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ 316) ਵਿੱਚ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾਹ, ਜੇ. ਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ

ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਹੋਵੇ। ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਉਗਾਉਣ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਫੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਿਯਮਨ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕਾਫੀ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਊਰਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਜੋ ਹੋਈ ਸੀ।

85. ਅਨੁਚਛੇਦ 31 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(f) ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਚੌਵਾਲੀਵੇਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 20.06.1979 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦ 300A ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਨੁਚਛੇਦ 300A ਅਨੁਚਛੇਦ 31 (1) ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਤਥਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਜੀਲੂਭਾਈ ਨਾਨਭਾਈ ਖਾਚਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"34. ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਿਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਸਰਤ ਕਰਨ ਦਾ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਸਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ' ਸ਼ਬਦ ਲਗਭਗ 'ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਜਤਾਈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 39 ਵੇਖੋ]। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-

"48. ਧਾਰਾ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸੈਟਿੰਗ ਦੇ. ਵਾਕੰਸ਼ "ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ" ਨੂੰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੇਸ. ਵੰਚਿਤਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 300-ਏ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ। ਇਹ ਹਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ. ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਕੋ ਜੱਜ. ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਹੈ ਮਕਸਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਪਰ ਹਰ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਰ ਕਸਰਤ ਅਨੁਛੇਦ 300-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਨੁਛੇਦ 300-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਲੇਖ 300-ਏ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਚਿਤ ਮੋਡ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੰਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਖਾਣਾਂ, ਖਣਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਚਿਤ ਹੈ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

86. ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ[2]। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"17.8. ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ, ਅਜਿਹੇ ਲੱਗਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਨੁਚਛੇਦ 301-ਏ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31-ਏ(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਿਦਾਂਤ ਅਨੁਮਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31-ਏ(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਵਾਲੀਵਾਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1978 ਨੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 30 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਬਹੁਸੰਖਿਆਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਇੱਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਰਾਜ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਅਨੁਚਛੇਦ 31-ਏ(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਰਥਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

179. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ, ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਚੌਵਾਲੀਵੇਂ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਚੌਵਾਲੀਵੇਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼

180. ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਂਝਾਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਜਨਤਕ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਲਈ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੁਆਵਜ਼ਾ

182. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਧਾਰਾ 31(2) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਹੈ।

183. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ ਧਾਰਾ 300[(1)-ਏ] ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 31-ਏ(1) ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। ਚੌਵਾਲੀਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 300-ਏ, ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

188. ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਸੂਚੀ III ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸੂਚੀ III ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 42 ਅਧੀਨ "ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਮੰਗ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ III ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 42 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

189. ਧਾਰਾ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਨਕਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵੱਧ ਸਮਾਜਕ ਨਿਆਇਕਤਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਘੱਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਨਿਆਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਨਕਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

190. ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਞਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਰਟੀਕਲ 31(1) (ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ) ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 31(2) (ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ)। ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜਾਂ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

191. ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਞਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਨਿਆਂਇਕ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 14, 19(1)(ਗ), 26(ਬੀ), 301, ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ, ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।

192. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਕੋਈ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ "ਨਿਲ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਨਿਲ" ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਖਰੀਦ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰੇਗੀ।

209. ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 30(1-ਏ), ਧਾਰਾ 31-ਏ, 31-ਬੀ, 31-ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਉਪਲਬਧ ਆਧਾਰ ਹਨ ਆਰਟੀਕਲ 14 [ਐਡੀ.: ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ। 31-ਏ, 31-ਬੀ ਜਾਂ 31-ਸੀ, ਆਰਟ. ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ 14 ਸਰਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਚੁਣੌਤੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ। 31-ਏ, 31-ਬੀ ਅਤੇ 31-ਸੀ, ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ. 14 ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੂਲ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ I.R ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੋਏਲਹੋ, (2007) 2 SCC 1.] , ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ। ਵਿੱਚ ਆਈ.ਆਰ. ਕੋਏਲਹੋ ਕੇਸ [(2007) 2 SCC 1] ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਧਾਰਾ 14, 15, 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 20, 21 ਅਤੇ 32. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਨੁਸੂਚੀ IX ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਅਨੁਸੂਚੀ IX ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦੇ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਗਲੀ

ਪੰ. ਚੇਤ ਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ*

87. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਤੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਤਾ ਧਾਰਾ 313 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਹਰ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"5. ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਇਹ ਭਾਗ ਅਧਿਆਇ XV ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਸੈਕਸ਼ਨ 298 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 311 ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਲੀਆਂ ਧਾਰਾ 312 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 330 ਤੱਕ ਡੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 312 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵੇਚਣ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਜਾਂ ਗਲੀਆਂ ਦਾ ਖਾਕਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਗਲੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 312 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (e) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵੇਰਵੇ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ, ਪਾਰਕ ਜਾਂ ਲਈ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 313 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 316 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਗਲੀ. ਧਾਰਾ 317 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਓਵਰਹੈਂਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕਲੱਸਟਰ 312 ਤੋਂ 330 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਸੌਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀਆਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ ਜਾਂ ਪਾਰਕ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਪਾਰਕ ਲਈ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਲੋਨੀ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਏ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ ਜਾਂ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬਲਾਈਟ ਨੋਟਿਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਲੋਕਲ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ. ਧਾਰਾ 313 ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ, ਪਾਰਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਮੈਦਾਨ, ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਈਟ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰੋ ਸਕੂਲ, ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਪਾਰਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪ- ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ (5) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਖਾਕੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ. ਪਰ ਇਹ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ। ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਦਾ ਮਤਾ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਲਈ, ਲਈ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਕ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਫਤ ਹੋਣਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ। "

88. ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ:

"6. ਕਿਸੇ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਲੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ, ਪਾਰਕ, ਸਕੂਲ ਆਦਿ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਈਟ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਇਤਵ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਹੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਚਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਟੀ. ਵਿਜਯਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

89. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 2004 ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"15. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਹ ਛੀਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੀਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

xxxx

xxxx

xxxx

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਹ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ... ਪੁਣੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ3

90. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੀਜਨਲ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 (ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ.) ਅਧੀਨ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"5. ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 37 ਨੂੰ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 37(2) ਦੀ ਸੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 37(2) ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਇਸ ਲੋੜ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਵਿਧਾਨਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਸਾਇਨਾਮਾਈਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ [(1987) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 720] , ਐਸ.ਓ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਲਾਰਸਨ ਅਤੇ ਟਜ਼ [27]. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਚ.ਐਸ.ਕੇ.ਐਸ. ਨਿਯਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [(1990) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 516] ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਬਨਾਮ

ਹਾਜਿਕ ਦੀਬਾਈਸ ਦਾਸ [(2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 57] : 2003 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਐਲ&ਐਸ) 537.) ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਤੁਕਾਪਨ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀਪਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਅਸੋ. ਆਫ ਨੈਚੁਰਲ ਗੈਸ ਕੰਜ਼ਿਊਮਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਆਫ ਗੁਜਰਾਤ [1990 ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 397].) ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

6. ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 158 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ-ਇਨ-ਚੀਫ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਯਾਦਵ [(1988) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 351: 1988 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਐਲ&ਐਸ) 542: [(1988)] 2 ਏ.ਟੀ.ਸੀ. 296], ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾ 14.) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਖਿਲਾਫ "ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। (ਏ.ਪੀ. ਪੋਲਿਊਸ਼ਨ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋ. ਐਮ.ਵੀ. ਨਾਯੁਡੂ [(2001) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 62], ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾ 69, ਐਸ.ਟੀ.ਓ. ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਆਇਲ ਮਿਲਜ਼ [(1998) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 572], ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾਸ 21 ਅਤੇ 22 ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਐਪੀ. [(2002) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 188], ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾਸ 13 ਤੋਂ 24.) ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ "ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ" ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਇਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ।

ਤੁਕਾਰਾਮ ਕਾਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

91. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"11. ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੇਵਾ ਜੁਰਿਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ, ਦਹਾਕਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਇਆਂਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਜਾਂ 226 ਅਧੀਨ ਉਪਾਯ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ, ਜਾਂ ਮੰਗ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੋਡ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। "ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ" ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ "ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ" ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ "ਸਰਬਸੰਮਤ ਸ਼ਕਤੀ" ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ

ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਮਸਲ ਪਾਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਧਿਕਾਲੀ ਭਾਰਤ ਦਾ "ਵਿਸ਼ਾ" ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ "ਨਾਗਰਿਕ" ਨਹੀਂ।"

92.ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਿਮੰਦਾਸ ਅੰਬਵਾਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਲੀਗਲ ਰਿਪ੍ਰੈਜੈਂਟੇਟਿਵਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 13 ਨੂੰ ਦੇਖੋ) ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੀਲੂਭਾਈ ਨਾਨਭਾਈ ਖਾਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

93. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ।

ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ

94. ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਬੰਬਈ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ (ਐਕਟ 27 ਦੇ 1955) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 55 ਅਤੇ 67 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31(2) ਦੇ ਉਲੰਘਣਾਤਮਕ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 22 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ, ਜਿਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਨੁਚਛੇਦ 31 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ 1955 ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"22. ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (2-ਏ) ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਦੇ ਹਨ: ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਜਾਂ ਮੰਗ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਦਾ, ਉਹ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਜਾਂ ਮੰਗ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਜਾਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

xxx xxx xxx

ਲੇਖ 31 ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੈਂਡ ਅਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਲੇਖ 31(2) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੇਵਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਨੁਕਸਾਨ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਜੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ "ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ।

95.ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਪੀ. ਵਜਰਾਵੇਲੂ ਮੁਦਲਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਫਾਰ ਲੈਂਡ ਅਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵੇਲਜਾਵਰੀ* ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ[15] ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ* ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ[16] ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ।

96. ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, *ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ*, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਨੁਚਿੱਤ 31(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਢਾਉਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਚਿੱਤ 31(5)(ਬੀ)(ਦੂਜਾ) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

97. ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ, *ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ:

"41. ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਸਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਲਿੰਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸੀ - ਇਹ ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਬਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਿ ਹਾਸਲ ਜਾਂ ਮੰਗ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪਰਯਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਚਿੱਤ 31-ਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਨਾਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅਨੁਚਿੱਤ 14, 19 ਅਤੇ 31 ਅਧੀਨ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਨੁਚਿੱਤ 31 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁੜਤੋਂ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਥੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਥੇ *ਰਾ ਬੇਲਾ ਬੈਨਰਜੀ ਕੇਸ* ਅਤੇ *ਸੁਧੀ ਗੋਪਾਲ ਬਸਲੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ।"

98. *ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ *ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੈਮੀਕਲਸ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

99. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਕਿ *ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ *ਹਿਜ਼ ਹੋਲੀਨੈਸ ਕੇਸਵਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਸ੍ਰੀਪਾਦਗਲਵਾਰੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਉਲਟ ਗਿਆ ਸੀ।

100. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਇਤਫਾਕਨ ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

"16. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਵਿੱਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੀਨੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੜ-ਸੰਯੋਜਿਤ ਪਲਾਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਹਤਰ ਸੈਨੀਟਰੀ ਜੀਵਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਹੋਣੀ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਲਾਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਬਿਹਤਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ. ..."

101. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਬੂਲਾਲ ਬਦਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਤ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਗੁਜਰਾਤ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1976 ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"33. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਵੀ ਲਾਭਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਰ ਕਦਮ ਨਾਲ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

34.ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 509 : (1969) 3 SCR 341] ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਣਵਿਕਸਿਤ ਰਿਹਾ ਇਸ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

102.ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ *ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ।

ਨਾਰਾਯਣਰਾਵ ਜਗਦਬਾਜੀ ਗੋਵੰਡੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[5]

103.ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ.') ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੇਆਉਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਫਤ-ਆਫ-ਕਾਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਵੱਲੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਆਉਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਇਹ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਾਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"34. ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਜਗ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ 1 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ 2 ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਚਿਪਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਬਨਾਮ ਪਿਊਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੋਕ & ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਬਨਾਮ ਪਿਊਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕੋਕ & ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2007) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 705], ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਅਤੇ 14 ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 730, ਪੈਰਾ 46-47)

"46. ...ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਹਿੱਤ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

47. ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਨਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਰ ਕੀ ਹੈ।"

xxx

xxx

xxx

36. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰਨਾਂ, ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਲੈਜ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਤੋਂ 70 ਅਤੇ 121 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

xxx

xxx

xxx

38. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਭ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਹਿੱਤ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ।

39. ਹੋਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਕਹੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਉਸੇ ਦੀ ਵਾਣਿਜਿਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਆਗਿਆ, ਮਾਨ ਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਯੋਗੇਂਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ[2]

104. ਇਹ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 192(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਇੱਕ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, 22.23 ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਏਕੜ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਨੁਭਾਗ 192(1)(ਸੀ), ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਝਗੜਾ ਲਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੀ

ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਾਈਡਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਕਟ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ 'ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼', ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਬਾਦਲਾਕਾਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ। ਵਿਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਨਰਲ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ' ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ, 'ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ', ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੀ ਧਾਰਾ 192(ਸੀ) ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਧਾਰਾ 169 ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 169 ਵੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ. ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ:

"18. ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਹ ਤਰਕ ਕਈ ਗਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪ ਹੀ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਭ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨਾਲ ਹੋਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਲਾਭ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼, ਮਾਨ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂਵਿੱਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ "ਤਬਾਦਲਾ" ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਥੇ ਕੇਵਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਲਾਭਾਂਵਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁੱਖੀ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਾਨ ਕੇ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ

ਵਾਧਾ ਕੇਵਲ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਲਈ ਘੱਟ ਸਾਂਤਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਬੋਝ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ, ਧਨ ਟੈਕਸ, ਇਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਆਦਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਾਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਗਲ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਣਯ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 192(1)(ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਹਨ।" ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਵਿਰੇਂਦਰ ਗੌੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ?

105. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ *ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ* ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜ ਸਭਾ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ *ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ* ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਮਿਨੇਮੈਂਟ ਨੂੰ 'ਇੱਕ ਬਹੁ-ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਪਹਿਲੂ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅਸਤਿਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ'।

"11. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਕੋਲੋਜੀ, ਸਫਾਈ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਵੈਂਟੀਲੇਸ਼ਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਣ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਮੁੜ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਤਮ-ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਸਕ੍ਰਿਆਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ ਪੂਰਵ-ਧਾਰਣਾ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਫੈਤ ਅਕੰਪਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਫੈਤ ਅਕੰਪਲੀ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।"

107. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗੇਂਦਰ ਪਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ।

108. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਜਬਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।) ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

109. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਯੁਕਤ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

110. *ਰਵੀਂਦਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵਾਘਮਾਰੇ ਬਨਾਮ ਇੰਦੌਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ*, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"76. ...ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਾਂਝਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂਪੂਰਣ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 306 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 387 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਮਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।"

111. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, *ਰਾਜੀਵ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ *ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਮੰਗਲਦਾਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ:

"83. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ "ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਸੰਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵੇਸਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੇਸਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੜੋਸੀ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ। ਭਾਵੇਂਕਿ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਹਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇ.ਯੂ.ਜ਼ੈਡ.ਆਰ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18(1)(ਸੀ) ਅਤੇ 19(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੈਲਕੁਲੇਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

112. ਰਾਜੀਵ ਸਾੜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਮੀਂਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950, ਕੁਮਾਊਂ ਅਤੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1960, ਨੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਅਤੇ ਕੁਮਾਊਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਭੂਮੀ ਸਬੰਧੀ ਹਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਸੋਧ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"68. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਜੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਿਜੀ ਹਿੱਤ ਲਈ, ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, "ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼" ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਰਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

69. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਾਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਆਫ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਿਵਿਲ ਕੋਡ (ਲੇਖ 545), ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਅਤੇ ਇਟਾਲੀਅਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ "ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਰਤਾਂ", "ਨਿਆਇਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ", "ਨਿਆਇਕ ਕਸਰਤ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਲਈ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

70. ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ VII ਲਿਸਟ III ਐਂਟਰੀ 42 ਵਿੱਚ ਟਰੇਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਸੱਤਵਾਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਸ਼ਡਿਊਲ VII ਲਿਸਟ I ਐਂਟਰੀ 33, ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 36 ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਐਂਟਰੀ 42 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਬਦਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ "ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਮੰਗ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

xxx xxx xxx

73. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 42, ਲਿਸਟ III, "ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਮੰਗ" ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਮੰਗ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਐਂਟਰੀ 42, ਲਿਸਟ III ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਤੇ 226 ਅਧੀਨ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।

xxx xxx xxx

77. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 31(2) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਵਾਲੀਵਾਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1978 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਵਾਲੀਵਾਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1978 ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 31(1) ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਆਰਟੀਕਲ 31(1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 31(2) ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

113. ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ' ਅਤੇ 'ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ' ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ 'ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਚਿਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

114. ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 5911/15 ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(ਏ) ਅਤੇ ਅਨੈਕਸਚਰ XX ਨੂੰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7) ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕੀ ਹੈ।

"29(7) (ਏ) ਸੜਕਾਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ (ਜੋ ਨਿਜੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖੀ ਗਈ 10% ਏਰੀਆ ਨੂੰ ਟੀ & ਸੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਲੇਆਊਟ ਦੀ ਅਸਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਲਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਔਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਪੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਕਾਂ/ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਦੀ ਹੈ।

(ਸੀ) ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ 2 ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੇਆਊਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਸਪੇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਬੱਸ ਸਟਾਪਾਂ ਲਈ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੜਕ ਸਪੇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ 7(ਏ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੁਫਤ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(3)(ਬੀ) ਲੇਆਊਟ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਧੀਨ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 7.2 ਮੀਟਰ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 16 ਪਲਾਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਜਾਂ 120 ਮੀਟਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ, ਸਾਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6) ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ: ਡਿਜੀਟਲ

“29(6) ਆਵਾਸੀ, ਵਪਾਰਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਰਤੋਂਆਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੇਆਉਟ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਲੇਆਉਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ

(1)	ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਲਈ	ਨਹੀਂ
	3000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ	ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗ ਮੀਟਰ 3000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ
	10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ	ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 10,000 ਵਿਭਾਗ। “ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਨਾਲ 10 ਮੀਟਰ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪ ਨਾਲ।”
		ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਅ) ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ -ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਲੇਆਉਟ ਮਾਲਕ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਵੱਲੋਂ

(ਬ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲੇਆਉਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਥਾਂ ਵਪਾਰਕ, ਸੰਸਥਾਗਤ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰਕ, ਸੰਸਥਾਗਤ; ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਅਨੁਰੂਪ ਵਰਤੋਂਆਂ ਲਈ ਜ਼ੋਨਡ ਹੈ।"

116. ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6) ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਇਸ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੇਆਉਟ ਮਾਲਕ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੇਆਉਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

117. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਭਾਵ, ਨਿਯਮ 29 (7) (ਅ) ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਨੈਕਸਚਰ XX ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

"ਅਨੈਕਸਚਰ XX"

ਖਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ/ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ/ ਬਹੁ-ਮੰਜਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ

(1) ਪਾਰਕ / ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਰਗੇ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ g/fund ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 'ਚੈਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ' ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ:

ਸਾਈਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ

ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ

(ਅ) ਪਹਿਲੇ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਲਈ	ਨਿਲ
(ਬ) 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ	ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ 3000 ਵਰਗ ਮੀ. ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਭੌਤਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ 100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਊਨਤਮ ਆਯਾਮ 10 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਾਰਕ / ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਅਥਾਰਟੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈੱਟ ਬੈਕ ਸਪੇਸ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਪੇਸ ਸਮੇਤ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਥਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਵੀਨ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਈਟ 'ਸੈੱਟਬੈਕ ਸਪੇਸਾਂ ਅਤੇ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ / ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ (ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਢਾਂਚੇ ਉਸਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ / ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

118. ਹੁਣ ਐਨੈਕਸਚਰ XX ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਨਾਲ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਰਕ, ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਰਗੇ ਸਮੁਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ CMDA ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29 (7)(ਏ) ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"29(7)(ਏ) ਸੜਕਾਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ (ਉਹ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਦੀ ਅਸਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ T & CP ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ। ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

119. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਯਾਚੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(a) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(a) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 29 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"29. ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਨਿਯਮ:

ਇਹ ਨਿਯਮ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰਸਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਪੱਧਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਕਾਸ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੜਕਾਂ ਨਾਲ ਪਰਯਾਪਤ ਜੋੜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਵਾਜਾਈ ਪੈਟਰਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ, ਪਾਰਕਾਂ / ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਰਗੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਡਾਕ ਅਤੇ ਤਾਰ ਦਫਤਰਾਂ, ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਆਮ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਤੋਂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ DCR ਨੰਬਰ 25,26,27 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਨਿਯੂਨਤਮ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) (ਕ) ਜਿਸ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ/ਰਸਤੇ ਦੀ ਨਿਯੂਨਤਮ ਚੌੜਾਈ ਰਹਿਣਵਾਸੀ ਲੇਆਉਟ ਵਿਕਾਸਾਂ ਲਈ 7.2ਮੀ. ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਲੇਆਉਟ ਵਿਕਾਸਾਂ ਲਈ 9ਮੀ. ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨਾਂ ਲਈ ਜਿਸ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਪਾਸੇ/ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ/ਰਸਤੇ ਦੀ ਨਿਯੂਨਤਮ ਚੌੜਾਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਤੋਂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਖ) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਨਿਯੂਨਤਮ ਚੌੜਾਈ ਸੜਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੌੜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸੜਕ ਦੀ ਅਲਾਈਨਮੈਂਟ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰਹਿਣਵਾਸੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ

"29(3) ਲੇਆਉਟਾਂ /ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨਾਂ / ਮਿਲਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ/ਰਸਤਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨਿਯੂਨਤਮ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ:

(ਕ) ਰਹਿਣਵਾਸੀ ਵਿਕਾਸਾਂ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ: ਡਿਜੀਟਲ

ਵੇਰਵਾ	**ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ**	**ਟਿੱਪਣੀਆਂ**
ਏ. ਪਾਸੇਜ (i) ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਖੇਤਰ ਲਈ: ਇਕੱਲੇ ਪਲਾਟ ਲਈ	1.0 ਮੀਟਰ	ਪਾਸੇਜ ਨਿੱਜੀ ਰਹੇਗਾ।
b) ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ (ii) ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਾਸੇਜ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 40 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ	3.0 ਮੀਟਰ	ਪਾਸੇਜ ਨਿੱਜੀ ਰਹੇਗਾ।
(iii) ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਚਾਰ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਾਸੇਜ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 80 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ	3.6 ਮੀਟਰ	-ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ-
(iv) ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦਸ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਾਸੇਜ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 100 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ	4.8 ਮੀਟਰ	-ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ-
ਬੀ. ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤੇ (i) ਸੜਕਾਂ ਜੋ 16 ਪਲਾਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ / ਜਾਂ 120 ਮੀਟਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ	7.2 ਮੀਟਰ	ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ
(ii) ਸੜਕਾਂ ਜੋ 20 ਪਲਾਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ / ਜਾਂ 240	9.0 ਮੀਟਰ	ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ

ਮੀਟਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ		
(iii) 240 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ 400 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ	34.0 ਮੀਟਰ	ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ
(iv) 400 ਮੀਟਰ ਤੋਂ 1,000 ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ	18.0 ਮੀਟਰ	ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ
(v) 1000 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ	24.0 ਮੀਟਰ	ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ

29/3(b) ਲਈ ਔਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਾਸਤੇ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਵੇਰਵਾ	**ਰਸਤੇ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ**	**ਟਿੱਪਣੀਆਂ**
(1) ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 100 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ	5.0 ਮੀਟਰ	ਰਸਤਾ ਨਿੱਜੀ ਰਹੇਗਾ
(2) ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋ ਤੋਂ ਪੰਜ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 120 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ	7.2 ਮੀਟਰ	-ਵਹੀ-
(3) ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ	12.0 ਮੀਟਰ	ਗਲੀ ਜਨਤਕ ਬਣ ਜਾਏਗੀ।

ਨੋਟ: ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਲਿੰਕੇਜਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਲੇਆਉਟਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਕਲਪ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

120. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ 29 (3)(ਅ) (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਨਤਕ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 29(7)(ਅ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਜੋ 29(3)(a) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (ਬੀ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 29(7)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੜਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੰਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿਚ ਸਹੀ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਪੈਟਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਲੀਆ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਪੂਰਾ ਨਾਟਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਸਦਾ-ਵਧ ਰਹੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜਦੋਂ ਏ ਵੱਡਾ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 10000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਖਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜੋ ਕਿ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੱਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(7)(a) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(3)(a)(B) ਤੱਕ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਸੇ ਵੀ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।

121. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ:

ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲਵ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਿ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਖਿਲਾਫ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 591 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ, 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਖੇਤਰ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਲਈ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਯਮ 29(6) ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨਿਯਮ 29(7)(ਏ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ।

122. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 29(6) ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 29(6)(ਏ) ਦਾ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 29(6)(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਜੇਤੂ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਮੰਡੇਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਫਟ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਵੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਗੋਪੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਵਾਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਉਸ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗਾ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਸੋਧ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨਜ਼ਰ

123. ਯੂ.ਐਸ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ, ਅੰਤਰ ਅਲੀਆ, ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ 'ਨਾ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ'। ਇਸ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਰੀਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। *ਐਗਿਨਸ* (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ, ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:

ਇੱਕ ਪੰਜ ਏਕੜ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੀ ਅਪਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ 1 ਤੋਂ 5 ਇਕਾਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। (ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਔਪਚਾਰਿਕ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ)। ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਯੂ.ਐਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਟੇਕਿੰਗ ਕਲੌਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੇਕਿੰਗ ਕਲੌਜ਼ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੈਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਬੰਦੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅੰਤਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਆਮ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਾਜਬ ਰਾਜ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਦੇਖੋ ਨੈਕਟੋ ਬਨਾਮ ਕੈਂਬਰਿਜ, 277 ਯੂ.ਐਸ. 183, 188, 48 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 447, 448 ਯੂ.ਐਸ. ਐਲ.ਐਡ. 822 (1928), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਪੈਨ ਸੈਂਟਰਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪ. ਕੋ. ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਸਿਟੀ, 438 ਯੂ.ਐਸ. 104, 138, ਨੋਟ 36, 98 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2646, 2666, 57 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 631 (1978)। ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਵੱਡੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਜਾਏ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਲੇ ਮਾਲਕ, ਨੂੰ ਬੋਝ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਸਰਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਕਾਇਜ਼ਰ ਐਟਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਟੇਟਸ, 444 ਯੂ.ਐਸ. 164, 100 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 383, 62 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ 332 (1979), ਸਵਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਤੌਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਕਲਿਡ ਬਨਾਮ ਐਂਬਲਰ ਕੋ., 272 ਯੂ.ਐਸ. 365, 47 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 114, 71 ਐਲ.ਐਡ. 303 (1926), ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਫੈਸਲਾ ਉਦਾਹਰਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਗਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤ

124.ਜੇਮਸ ਪੈਟਰਿਕ ਨੋਲਨ ਬਨਾਮ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਕੋਸਟਲ ਕਮਿਸ਼ਨ[8], ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਨ:

"[1b, 5] “ਜੇਕਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਈਜ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਇੱਕ 'ਲੈਣਾ' ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜੇ ਇਹ “ਵਾਜਬ ਰਾਜ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਇਹ “ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਮੀਨ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।”’ ਐਗਿਨਸ ਬਨਾਮ ਟਿਬੁਰੋਨ, 447 ਯੂ.ਐਸ. 255, 260, 100 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2138, 2141, 65 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ. 106 (1980)। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ ਪੈਨ ਸੈਂਟਰਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਕੋ. ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਸਿਟੀ, 438 ਯੂ.ਐਸ. 104, 127, 98 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2646, 2660, 57 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ. 631 (1978) (“[ਇੱਕ] ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਾਬੰਧੀ ਇੱਕ 'ਲੈਣਾ' ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।")"

xxxx

xxxx

xxxx

[1c] ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਰਮਿਟ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਉਸੇ ਵੈਧ ਪੁਲਿਸ-ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਾ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਜੋੜੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਘਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ—ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਕ ਉਚਾਈ ਸੀਮਾ, ਇਕ ਚੌੜਾਈ ਪਾਬੰਦੀ, ਜਾਂ ਬਾੜਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ—ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਮਾਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ (ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ), ਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਇਹ ਨੋਲਨਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਲਈ ਇਕ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ 'ਤਬਦੀਲੀ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਘਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਵਲੋਂ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਸੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਮਨਾਹੀ ਜੋ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਇਕ ਵੈਧ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨਿਕਾਲਣਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਇਕ ਵਿਕਲਪ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਚਿਤਤਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਔਚਿਤਯ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

125. ਲੋਰੇਟਾਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਆਫ ਟਿਗਾਰਡ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਕਿੰਗ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ। ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਇਕ ਨਦੀ ਦੇ 100-ਸਾਲਾ ਬਾੜ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਕ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪੈਦਲ/ਸਾਈਕਲ ਰਸਤਾ, ਬਾੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਹੋਰ 15-ਫੁੱਟ ਪੱਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੇਪ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਵੀ, ਜਿਥੇ ਚਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਲੇਜ ਆਫ ਯੂਕਲਿਡ ਬਨਾਮ ਐਂਬਲਰ ਰੀਅਲਟੀ ਕੰਪਨੀ* ਅਤੇ ਐਗਿਨਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਿਆ

"9.ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਹੁਣ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਇੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਾਰਸਲ ਲਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੂਜਾ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਾਰਸਲ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾਨ ਕਰੇ। ਨੋਲਨ, ਉੱਪਰ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। 'ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ' ਦੇ ਸੁਥਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧੀਨ, ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ—ਇੱਥੇ ਜਬ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਚਿਤ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਲਾਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਿਥੇ ਲਾਭ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰੀ ਬਨਾਮ ਸਿੰਡਰਮੈਨ, 408 ਯੂ.ਐਸ. 593, 92 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2694, 33 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ. 570 (1972); ਪਿਕਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਬੋਰਡ ਆਫ ਐਡ. ਆਫ ਟਾਉਨਸ਼ਿਪ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡਿਸਟ. 205, ਵਿਲ ਕਾਉਂਟੀ, 391 ਯੂ.ਐਸ. 563, 568, 88 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 1731, 1734, 20 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ. 811 (1968)।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੁਝ ਸਮਰਪਣਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਰਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਖਾਸ ਲਾਭ" ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਟੋਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਖਾਸ ਮਾਪਣਯੋਗ ਬੋਝ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਖਾਸ ਸਮਰਪਣਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇ ਜਾਂਦੇ।

“[1c, 2d, 11a] ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਉਚਿਤ ਸੰਬੰਧ" ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋਨਾਂ ਤੋਂ ਫੈਡਰਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾਨਕ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ "ਉਚਿਤ ਸੰਬੰਧ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਸ਼ਬਦ "ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ" ਨਾਲ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਯੂਨਤਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਸਹੀ ਗਣਿਤੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮਰਪਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।”

126. ਰਿਮਾਂਡ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਲਈ ਸਮਰਪਣ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“[1g, 13] ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ/ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਇਹ ਪਾਉਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੱਡੇ ਖੁਦਰਾ ਵਿਕਰੀ ਸੁਵਿਧਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਗਭਗ 435 ਵਾਧੂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।◌² ਸੜਕਾਂ, ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਰਸਤਿਆਂ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੰਗਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਬਾਈਸਿਕਲ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ/ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਾਥਵੇਅ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ “ਕੁਝ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਰੇਗਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਪੀਟਰਸਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, “[ਤੱਥ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਿ ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ‘ਕੁਝ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੰਗ ਨੂੰ

ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਇਹ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੁਝ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਏਗੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।" 317 ਓਰੇ., ਪ੍ਰਸਥ 127, 854 P2d, ਪ੍ਰਸਥ 447 (ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਜੋਰ)। ਕੋਈ ਸਹੀ ਗਣਿਤੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ/ਬਾਈਸਿਕਲ ਪਾਥਵੇਅ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿ ਇਹ ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

127. ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਚਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਸਟਿਸ ਸਟੀਵੈਨਸ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਬਲੈਕਮੁਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਗਿੰਸਬਰਗ ਸਹਿਮਤ ਸਨ, *ਨੇਲਨ* (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨਿਵਾਰਯ ਨੈਕਸਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਜੱਜਾਂ ਨੇ 'ਰਫ ਪ੍ਰੋਪੋਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ' ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। 'ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ' ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਾਅ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ 'ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੇਠਲੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਲਚਿਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੀ ਹਾਂ:

"ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਦੋਲਨ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

xxx

xxx

"ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ "ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵਤ: ਅਸੰਗਤ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਪੱਧਰ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਦੋਲਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

128. ਲਿੰਗਲ ਬਨਾਮ ਚੇਵਰੋਨ ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਇੰਕ. ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਨਾਮ ਚੇਵਰੋਨ ਯੂ.ਐਸ.ਏ./ਐਨ.ਸੀ." ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੇਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, *ਨੇ ਨੇਲਨ* (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ *ਦੋਲਨ* (ਉੱਪਰ) ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ "ਸੁਸਤੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ" ਫਾਰਮੂਲਾ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੇਕਿੰਗਸ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ *ਐਗਿੰਸ* (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਟੇਕਿੰਗਸ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

129. *ਯੂਕਲਿਡ ਪਿੰਡ, ਓਹਾਇਓ ਐਟ ਅਲ ਬਨਾਮ ਐਂਬਲਰ ਰਿਅਲਟੀ ਕੰਪਨੀ* ਵਿੱਚ, ਯੂਕਲਿਡ ਦਾ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਸਮਾਂਤਰਚਤੁਰਭੁਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਾਪ 68 ਏਕੜ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਮੂਚੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

130. ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਤ ਜ਼ੋਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਵਰਤੋਂ, ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਉਚਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ U-2, U-3 ਅਤੇ U-6 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਯੂ.ਐਸ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

131. ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਸ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ:

"ਬਿਲਡਿੰਗ ਜ਼ੋਨ ਕਾਨੂੰਨ ਆਧੁਨਿਕ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਹਾਲ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜੀਵਨ ਅਪੇਕਸ਼ਾਕ□ਤ ਸਰਲ ਸੀ; ਪਰ, ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਣ ਨਾਲ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ, ਜ਼ਰੂਰਤ, ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇਕਸਾਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ, ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲ ਹਾਲਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ, ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਂਜਿਟ ਸਟਰੀਟ ਰੇਲਵੇਆਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਤਲੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ।"

132. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ Coy A. Koontz v. St. Johns River Water Management ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ 65, ਕੋਰਟ, ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (5:4) ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 3.7 ਏਕੜ ਭਾਗ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੇ ਲਗਭਗ 11 ਏਕੜ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਡੀਡ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਲ ਸਹੂਲਤ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ 1 ਏਕੜ ਤੱਕ ਘਟਾਓ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੋ 13.9 ਏਕੜ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸਹੂਲਤ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿੱਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ. ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਵਿਕਲਪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੱਥ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"[1][2] ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।' ਰੀਗਨ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਵਿਦ ਰੀਪ੍ਰੇਜ਼ੈਂਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਵਾਸ਼., 461 ਯੂ.ਐਸ. 540, 545, 103 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 1997, 76 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 129 (1983)। ਦੇਖੋ ਵੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਰੂਮੇਲੀ ਬਨਾਮ ਫੋਰਮ ਫਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨਲ ਰਾਈਟਸ, ਇੰਕ., 547 ਯੂ.ਐਸ. 47, 59–60, 126 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 1297, 164 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 156 (2006); ਰੂਟਾਨ ਬਨਾਮ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਆਫ ਇੱਲ., 497 ਯੂ.ਐਸ. 62, 78, 110 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ. 2729, 111 ਐਲ.ਐਡ.2ਡੀ 52 (1990)।"

xxxx xxxx xxxx xxxx

"ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਜਨਤਕ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਲਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਵਿੱਚ ਖਾਸੀ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਰਮਿਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾਨ ਕਰੇ।"

xxxx xxxx xxxx

"(3) ...ਨੋਲਨ ਅਤੇ ਡੋਲਨ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਚੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਰਮਿਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਾਜਬ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨੈਕਸਸ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

xxxx xxxx xxxx "(7) ...ਜ਼ਮੀਨ-ਵਰਤੋਂ ਪਰਮਿਟਿੰਗ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਬੇਜਾ ਬੋਝ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਬਾਅ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਲਾਭ ਦਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਯੋਗ ਚੋਟ ਹੈ।"

xxxx xxxx xxxx

"(13) ...ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੋਲਨ ਅਤੇ ਡੋਲਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ।"

133.ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਉਲਲੇਖਨੀਯ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 5ਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਕਲੈਜ਼ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ

31(2) ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਵਾਂਝੂ ਨਹੀਂ ਵੰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 31 ਨੂੰ ਚੌਵਾਲੀਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 300ਏ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 31 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਹੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਵੰਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

134.ਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਕਲੋਜ਼ ਅਧੀਨ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਨੇਲਨ-ਡੋਲਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕੂੰਟਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਤਿ ਆਵਸ਼ਯਕ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਿਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 42

135.ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 42 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਨ? ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 300ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਚੂੰਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਉਲੰਘਣ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਵੰਚਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 300ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਕਦਾ?

136. ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1975 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ DCR ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 2008 ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਪਰਾਲਾ ਨਾਲ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

137. ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਭਾਵ, ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਫੈਲਦੇ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਮਹਾਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਉਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਬਰੀ ਵਿਛੋੜਨਾ ਹੈ।

138. ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(f) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ 1978 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਚਛੇਦ 31, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਛੇਦ 31(2) ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਨੁਚਛੇਦ 300A ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਚਛੇਦ 31(1) ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ; ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਚੌਵੰਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

139.ਇੱਕ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜਬਰੀ ਵੇਸਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਹਰ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਵਾਸਿਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਟਰੇਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ (ਦੇਖੋ *ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ)*)।

140. ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਉੱਪਰ) ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ *ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਉੱਪਰ)* ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-168)। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਬਿਸ਼ੰਭਰ ਦਯਾਲ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ* (ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-41) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ:

"41. ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਰਟੀਕਲ 162 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਆਰਟੀਕਲ 162, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 300-ਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਹੈ। ਵਜੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਐਚ.ਪੀ. [ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸ.ਸੀ. 415: (1955) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 408 : 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਜੇ 600 : 1954 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 1209] ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ [ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸ.ਸੀ. 1570 : (1962) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 689 : (1962) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਜੇ 405] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਬਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਵਜੀਰ ਚੰਦ ਮਾਮਲੇ [ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸ.ਸੀ. 415 : (1955) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 408 : 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਜੇ 600 : 1954 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 1209] ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ

ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1898 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ 51, 96, 98 ਅਤੇ 165 ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 31(1) ਅਧੀਨ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਾਮਲੇ [ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸ.ਸੀ. 1570 : (1962) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 69 : (1963) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਜੇ 405] ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

141.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਮਾਤਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਿਆਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੀ।

142. ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-179)। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-180)। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ(ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-181)। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੁਚਛੇਦ 30(1)(ਏ) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31(ਏ)(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 300ਏ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। ਚੌਵਾਲੀਵੇਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਾਇਤਵ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾ 183)। ਅਸੀਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 188 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"188. ਅਸੀਂ ਲਿਸਟ III ਐਂਟਰੀ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਿਸਟ III ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਮੰਗਣਾ" ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਲਿਸਟ III ਐਂਟਰੀ 42 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

143. ਇਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਤਰਕ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 254 ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-189 ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"189. ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਭਰਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਵੱਧ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਘੱਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾਬੱਧਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਇਤਵ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਅਨੁਚਛੇਦ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

144. ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-191 ਅਤੇ 192 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"191. ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਨਿਆਇਕ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦਾਂ 14, 19(1)(ਜੀ), 26(ਬੀ), 301, ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਯੁਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੋਸ਼ਯੁਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਨਿਆਇਕ, ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਏਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"

"192. ਇਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਕੋਈ” ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ “ਸਿਫਰ” ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਹੇ ਕਿ “ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ” ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ “ਸਿਫਰ” ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਖਰੀਦ ਹੇਠ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰੇਗੀ।"

145. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-189 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸਿਫਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-192 ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ-141 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ:

"141. ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਸਿਹਤ, ਸਫਾਈ, ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਨਿਯਮ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ" ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਚਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਨਿਯਮਨ ਰਾਜ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਹਸਤਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਸਤਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਸਤਗਤੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

146. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਨਹਿਤ ਲਈ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਹਸਤਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

147. ਸਾਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

148. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ। ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਉਸ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20(ਡੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਸਮੱਗਰੀਆਂ:

"ਧਾਰਾ 20(ਡੀ). ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਖਰੀਦ, ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਚਾਹੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

149. ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ. ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਇਦ 'ਹੋਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ'। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦਾ ਮਤਲਬ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ, ਜਿਵੇਂ., ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰਾ. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦਬਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਪਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ' ਓਨਾ ਹੀ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਰਥ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ.

150. ਪੰਡਿਤ ਚੇਤਰਮਵਸ਼ਿਸ਼ਟ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ. ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ। ਦਾਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਫਰਕ ਖਿੱਚਿਆ

ਟਰੱਸਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਡੀਸੀਆਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਉਸੇ 'ਤੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)। ਯੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 192(1)(ਸੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਕੀਮ, ਜੋ ਕਿ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਕਮ ਅਣਬਣਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਤ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪੈਂਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਤੇ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਅਣਬਣਿਆ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਕਿਹਾ ਦੇ ਪੈਰੇ-14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਨਿਰਣਾ. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਖ਼ਤੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 19(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (f) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਖੜੀਆਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ 20.06.1979 ਨੂੰ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 44ਵੀਂ ਸੋਧ ਆਈ ਸੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪਾਈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਕਸਦ ਲਈ. 'ਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਕਸਦ, ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਹੱਕ ਭੋਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ 192(1)(c) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 192(1)(c). ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1911 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31, ਦੋਵੇਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹੇ। ਇਸਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ, ਫੈਸਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਪਾਇਆ, ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੰਪਤੀ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥ ਹੈ ਮੈਟਰਿਕਸ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿੱਚ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਮਹਾਨਗਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਹੈ ਉੱਦਮ ਉਹ ਪੁਟ-ਅੱਪ, ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਇਮਾਰਤ ਜ ਗਰੁੱਪ

ਵਿਕਾਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਲੰਬਕਾਰੀ ਉਸਾਰੀ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਖਾਕੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਉਣਗੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਖਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੜਕਾਂ ਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੜਕਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਨ ਜਨਤਕ ਬਣਨ ਲਈ. ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 651 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਦੇਸ਼। ਵਿਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਸੜਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਨਤਕ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਬਣਨਾ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ.

151. ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰਕੂ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਇਤਰਾਜ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. 'ਸੰਪਰਦਾਇਕ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਨਤਾ ਦੇ. ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਸੜਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮੁਥਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ. ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ. ਡਿਵੈਲਪਰ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੋ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ਾ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ. [ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਰਣਾ ਦੇਖੋ ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਜਾਗੋਬਾਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਓਨਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ. ਇਸ ਲਈ, ਯਥਾ ਵੰਸਥ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਓਨਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਤ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਗਭਗ 12 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ. ਦੂਜਾ, ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਓਨਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ, ਡਰਾਇੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ. ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ OSR ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਆਈਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਚੇਨਈ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ CMDA. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬੈਂਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੀਤਣਾ ਹੈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ

ਅਦਾਲਤ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਾਫ਼ੀ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਯਮ ਬਣ ਗਏ ਸਾਲ 2008 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਹਾ ਸਾਲ. ਧਾਰਾ 300ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਮਾੜਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ਾ।

152. ਐਮ/ਐਸ. ਕੀਯਾਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹਨ।

ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਐਮ/ਐਸ. ਕੀਯਾਰਾਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਨਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ, ਗਿਫਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ।

153.ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਛਤਰੀਆ ਵਸ਼ਿਸ਼ਠ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮੰਡੇਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮੰਡੇਟ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਉੱਠੇਗਾ ਕਿ ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਯਾਨੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਕੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ OSR ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਬਿਲਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਡੀ ਚੇਟੀਆਰ ਵਾਸਿਸ਼ਠ (ਸੁਬਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਵੈਲਪਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਯਾਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ OSR ਵਜੋਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਅਧੀਨ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਐਕਟ, 1906, ਇੱਕ ਯੂ.ਕੇ. ਕਾਨੂੰਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"3 ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਟਰੱਸਟੀਆਂ (ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਨਿਜੀ ਸੰਸਦ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟਰੱਸਟ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਟਰੱਸਟੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੀਮਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਹਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਹੀਆਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ (ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ) ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ JUਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਅਧੀਨ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

154. ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ/ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤੋਹਫਾ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ, ਜੋ ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ/ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਵਰਤਕ/ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ। OSR, ਇੱਕ ਅਟੂੱਟ ਲੋੜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਾਧੂ ਲੋੜ, ਜੋ ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤੋਹਫਾ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਤਵ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਤਵਾਧਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਨਿਯਮ/ਵਿਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਤੇ, ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵੰਚਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ/ ਵਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 300ਏ ਅਧੀਨ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

155.ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 300ਏ ਦੇ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਗਈ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਇੱਕ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਬਰੀ ਵਿਛੋੜਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ/ ਮਾਲਕ ਤੋਹਫਾ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤੋਹਫਾ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦਾ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ, ਅੰਤਤਃ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਬਰੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਪਰ ਕੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿੱਤ 300ਏ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਿਕਾਸ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ, ਭਾਵ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਟੈਚਿਊਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅਨੁਚਿੱਤ 300ਏ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਪਰਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ68 ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਮੈਥਿਊ ਨੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 30(1) ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ:

"158. 'ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਰਤ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸਮੈਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ'। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਖਾਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਵਿਲੀਅਮ ਡਬਲਿਊ. ਵੈਨ ਐਲਸਟਾਈਨ: "ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ-ਵਿਲਾਸਤਾ ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਅੰਤ" [81 ਹਾਰਵ ਲਾਅ ਰਿਵ 1439])।"

156. ਸਰਕਾਰੀ/ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਾਂਗਰਸ[69] ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

283. ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਆਦਿ। (1959-60) 73 ਹਾਰਵਰਡ ਲਾਅ ਰਿਵਿਊ, ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 1595-96 'ਤੇ 'ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਹ ਹੈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਥੋਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ; (2) ਸਰਕਾਰੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ; (3) ਸਰਕਾਰੀ

ਨੌਕਰੀ; ਅਤੇ (4) ਦੀ ਖਰੀਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੰਨਾ 1602-03 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸਾਵਰੇਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਾਭ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.... ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਠੇਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ' ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਵੰਟਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਠੇਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਮੁੜ ਪੰਨਾ 1603 ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਵੇਂ ਸੋਧ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਤੇ ਚੌਦਵੇਂ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੁੱਧ ਅਣਉਚਿਤ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਰਜਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਠੇਕੇ ਦੇ ਵੈਧ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਾਲੇ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।”

157. ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 300ਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੇ.ਟੀ. ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਫਿਰ, ਭਾਵੇਂ ਵੰਚਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਧਾਰਾ 300ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਭ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ। ਡੀਸੀਆਰ/ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇ.ਟੀ. ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੂਟੇ (ਸੁਪਰਾ), ਕਦੇ ਨਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਮਹਾਨਗਰ

ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਰਚਾ ਲਈ 10% ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ. ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਬਿੰਦੂ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ, ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼, ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੋੜ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਥਿਤੀ" ਵਜੋਂ ਰੱਖੋ ਭਾਵ"।[ਪੈਰਾ 155 ਦੇਖੋ]

158. ਸੀ.ਐਮ.ਡੀ.ਏ. ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਲ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ/ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਧਾਰਾ 300A ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਵਿਚਾਰ. ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਣੋ. ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ।

159. ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ OSR ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਚੇਤਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ (ਸੁਪਰਾ), ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ/ਮਾਲਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਓ.ਐਸ.ਆਰ., ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ OSR ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ। ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮਾਲਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਜੁੱਤੇ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ OSR ਖੇਤਰ ਤੋਂ 'ਹੋਰ'। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਗੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ. ਹੁਣ, ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ 'ਸੰਪਰਦਾਇਕ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ '। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਓ.ਐਸ.ਆਰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਫਿਰ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ, ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੰਗ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ OSR ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ? ਕੌਣ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦਾ? ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ OSR ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

160. ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੁੱਲੇ ਸਥਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

161. ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮ 19(ਬੀ)(2) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਲਾਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਲਈ ਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਢਾਂਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ 19(ਬੀ)(1) ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਪਬਲਿਕ ਸੜਕ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਈਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਹਨ ਪਹੁੰਚ ਮਾਰਗ ਸਮੇਤ ਪਾਸੇਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਬੈਕ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜਿਕਰ ਸੀ। ਪਾਰਕਿੰਗ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ [ਦੇਖੋ 19(ਬੀ)(ਛੇ)]. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇਸ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

ਵਿਆਖਿਆ:

(1) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਜਿੱਥੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ (ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ 25% ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇ / ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 10% ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਡਿਵੈਲਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਤੇ ਨਵੇਂ ਢਾਂਚੇ ਉਸਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜਾਂ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੇਨਈ

ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਰਹੇਗੀ।"

162. 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 691 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਸਾਲ 2008 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6)(a) ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ Annexure XX ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 118 ਵਿੱਚ. ਪਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 29(6) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 19(b)(II)(vi) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮਾਲਕ, ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜਾਂ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਵੀ, ਨਤੀਜਾ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਹੈ CMDA ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

163. ਸਮੱਸਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਉਦੇਸ਼' 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਹੈ ਮੀਟਰ ਨਿਯਮ 19 (b)(vi) ਤੋਂ 19(2)(b)(vi) ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਸਪੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ. ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਾਰਕ ਵਰਗੀ ਰਾਖਵੀਂ ਥਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, 3,000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੱਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਈਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ, ਨਿਯਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਹੱਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਿੱਥੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਹੱਦ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਲੋੜ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੜਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰ ਲਈ ਆਮ ਹੈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਕਾਸ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ) (II) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (vi) 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਵਾਲੀ ਸਾਈਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ, CMDA ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਪਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵੀਂ ਥਾਂ। ਦੀ ਹੱਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਈਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮ 'ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ' ਦੇ ਹੇਠਾਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਲੈਟ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਰਾਖਵੇਂ ਪਾਰਕ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਨਿਯਮ 19(b)(II)(vii) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

DCR 19 (b) ਅਧੀਨ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ:

(1) ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ, ਸਾਈਟ ਬਾਊਂਡਰੀ ਤੋਂ ਸੈੱਟ ਬੈਕ 4.5 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 3 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਈਟ ਅੰਦਰ ਵਾਹਨ ਪਹੁੰਚ ਮਾਰਗ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ 4.5 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਯਮ 19(b) (II) ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
(2) ਇਮਾਰਤਾਂ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗਲੀਆਰੀ ਅਨੁਸਾਰੀ XII-A ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਮਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।
(3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਮਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਟਿਪੁਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਪੈਸੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।
(4) ਮੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਢਾਂਚੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਣੀ-ਘਰ, ਸਨਾਨਘਰ ਅਤੇ ਪੰਪ ਕਮਰਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਲਾਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ, ਇਹ ਢਾਂਚੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੈੱਟ ਬੈਕ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

iii (ਅ) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਾਵਜੂਦ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਸਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ, ਸਲਮ ਸੁਧਾਰ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

164. ਨਿਯਮ 19(b)(II)(vii) ਦਾ ਆਯਾਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ CMDA ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ/ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 19(b)(II)(vii) ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਾਨ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾ/ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

165. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 3,000 ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈਟ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਜੋ ਤਾਸੂਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੱਲ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਨਤਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਲੇਆਉਟ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ 1/10$^{ਵਾਂ}$ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਲੇਆਉਟ ਤੋਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਾਰਕ ਸ਼ਬਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜੋ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (ਲਗਭਗ ਦੋ ਅਤੇ ਅੱਧ ਏਕੜ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਗੇ। ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਬਲਾਕਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਲੈਟਾਂ ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸੁਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 19(b)(II)। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਗੇ। ਲੇਆਉਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ

ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਇਹ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਇੱਕ ਪੂਰਵਾਨੁਮਾਨਿਤ ਯਕੀਨੀਅਤ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਲੋੜ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਕਿੰਗ, ਸੈਟਬੈਕ, ਸੜਕਾਂ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਰਕਾਂ, ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਜ਼ੋਨ ਦੀ ਸਾਈਟ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਬਚਣਯੋਗ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਸਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ, ਪਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਰੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਰੁੱਖ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਪਾਅ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹਨ।

166.ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਵਸੰਤਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890-1891 ਦੇ 2010, ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀ ਨੇ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 'ਸੜਕਾਂ/ਪਾਰਕਾਂ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਵਸੰਤਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 47 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

167.ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਕਿ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਰਸਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੜਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਾਂਝੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਕ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

168. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਬਰਾਬਰ, ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ

ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਨਰਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਲਾਭ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ, ਫਿਰ ਇਹ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸਪੇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ CMDA ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ, ਫਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਸਪੇਸ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਇੱਕ ਓਪਨ ਸਪੇਸ ਏਰੀਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ। ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ. ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਲਾਸ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ OSR ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ. ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿਆਰ ਹਨ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੱਥ ਇਹ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ.

169. ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ *ਪੰਡਿਤ ਚੇਤਰਾਮ ਵਸ਼ਿਸ਼ਠ* (ਉੱਤੇ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵੈਧ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਮਤਾ ਪਰਯਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਪਾਈ ਗਈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਾ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, *ਵੀਰੇਂਦਰ ਗੌੜ* (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬਦਲਣ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਨੀਯ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੇ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਅਤੇ

ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸੀਐਮਡੀਏ ਸਮੇਤ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਟੁੱਟ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਜੋ ਓਐਸਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ/ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਵੀ. ਮੋਹਨਾ, ਸੀਖਿਆ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ, ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਓਐਸਆਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

170. ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਬਦ ਸਾਂਝੇ ਦੇ ਖਾਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ/ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਿਯਮ 19 (1)(iv)(ii) ਵਿੱਚ। ਜਿਹੜੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ 3,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ, ਭਾਵ, ਨਿਯਮ 19 (1)(iv)(vi) ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟ ਆਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਭਾਵ, ਪਲਾਟ ਆਕਾਰ ਜਿਸ ਦਾ 3,000 ਤੋਂ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਢਿੱਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਫੈਸਲਾ, ਸਿਰਫ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਡਿਵੈਲਪਰ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੱਧੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਹਿੱਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਫਟ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਨੇਲਨ (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਫ ਅਨੁਪਾਤਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

171.ਐਮ/ਐਸ. ਕੀਅਰਾਮ ਹੋਟਲਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਗਿਫਟ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਚੁਪਚਾਪ, ਕੇਵਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕੇ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਬੇਦਖਲੀ, ਵਿਚਛੇਦਨ, ਦਾਵੇ ਆਦਿ ਤੋਂ, ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ। ਨਿਯਮ 19 (ਬੀ)(ਚਤੁਰਥੀ)(ਛਠੀ) ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 3,000 ਅਤੇ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

172.ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਰੁੱਪ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 61 ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"6(17) ਸਾਈਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 10% ਹਿੱਸਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰੀਆਵਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਸੁਲਭ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੈੱਟਬੈਕਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਨੀਚੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

173. ਅਸੀਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ 6(14) ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"(14) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ। ਸੋਸਾਇਟੀ/ਅਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਰਸਤਿਆਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤਣ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਢਾਹੁਣਗੇ ਅਤੇ ਰਸਤਿਆਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ।"

174. 1991 ਦੇ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬਈ ਲਈ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮਨ 23 ਅਧੀਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਆਉਟ ਲਈ, 1001 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 2500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ, ਜਿੱਥੇ 15 ਫੀਸਦੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 2501 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ, 20 ਫੀਸਦੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਰਹਿਣਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਲੇਆਉਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 25 ਫੀਸਦੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਮਾਲਕੀਅਤ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕਾਂ ਵਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਸਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰ (ਯਾਨੀ ਪੈਵੀਲੀਅਨ, ਜਿਮਨੇਜ਼ੀਅਮ, ਕਲੱਬਹਾਊਸਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਬਾਗ ਜਾਂ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਲਭ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

175.'ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਦੇਸ਼' ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸ ਲਈ ਓਐਸਆਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਾਂਝੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਲੇਆਉਟ 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਪੰਡਿਤ ਚੇਤਰਾਮ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"6. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟਰੀਟ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ, ਪਾਰਕ, ਸਕੂਲ ਆਦਿ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਈਟ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਾਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਇਤਵ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਚਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ. ..."

176.ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 6(17) ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਹਰਿਆਲੀ' ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਖੇਤਰ 'ਪੂਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ' ਲਈ ਸੁਲਭ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 61(14) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਮਪਿਊਟਿਡ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

177. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਯੂ.ਐਸ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 5ਵੇਂ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ। "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਤਕਨੀਕਾਂ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ 75 ਹਾਰਵ. ਐਲ. ਰਿਵ. 1622, ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ:

"ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ। — ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨਵੇਂ ਸਬਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਸੜਕਾਂ, ਗਲੀਆਂ, ਸੀਵਰਾਂ, ਅਤੇ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਯਰਸ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬਡਿਵਾਈਡਰ ਨੂੰ ਸੜਕ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਦਾਂਤ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਨਵਾਂ ਸਬਡਿਵੀਜ਼ਨ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਜਾਏ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਪਾਰਕ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਲੈਣ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਸਿਦਾਂਤ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਬਡਿਵਾਈਡਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਾਸ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਲੋੜ ਇੱਕ ਆਮ ਹੈ। ਸਬਡਿਵਾਈਡਰ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਮੁੱਚੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਵਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਕਿ 'ਸਾਂਝੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲੇਆਉਟ 10000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ OSR ਖੇਤਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ, 'ਸਾਂਝੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਛੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿੱਤ 300A ਜਾਂ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ/ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ OSR ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਚਰਚਾ ਸਾਡੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ / ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਚਿੱਤ 300A ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ "ਤਥਾਕਥਿਤ ਪੂਰਾ ਦਾਨ" ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ 19(b) ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਤਰਕ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਹੈ, ਨਾਮਤਃ, ਦਾਨ ਪੱਤਰ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਸਾਂਝੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ OSR ਖੇਤਰ ਦਾ ਲਾਭ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ

ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ:

178. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

I. ਡੀਸੀਆਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 19, ਜਿਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ;

II. ਨਿਯਮ 19 ਐਕਟ ਦੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਨਹੀਂ ਹੈ;

III. ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ;

IV. ਨਾ ਤਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14;

V. ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 300A ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ; VI. OSR ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਮਕਸਦ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਕਿ ਓ.ਐੱਸ.ਆਰ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਲਈ ਡੰਪਿੰਗ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ OSR ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼;

VII. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1890-1891 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਰਾਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਫਰਵਰੀ 1994 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸੜਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਬਚਾਂਗੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਹਰਖਾਤੂਨ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਗਿਫਟਡ ਸੜਕ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ OSR ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਰਫ਼। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਪਲਬਧ, ਅਰਥਾਤ, ਵਸੰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ.

179. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ 1890-1891 ਦੇ 2010 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate